

De Europæiske Fællesskabers Tidende

ISSN 0378-6994

L 329

36. årgang

30. december 1993

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold

I Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk

- ★ Kommissionens forordning (EF) nr. 3627/93 af 28. december 1993 om indstilling af fiskeri efter rød fisk fra fartøjer, som fører en medlemsstats flag 1
- ★ Kommissionens forordning (EF) nr. 3628/93 af 28. december 1993 om indstilling af fiskeri efter torsk fra fartøjer som fører spansk flag 2
- Kommissionens forordning (EF) nr. 3629/93 af 28. december 1993 om levering af sardiner som fødevarerhjælp 3
- Kommissionens forordning (EF) nr. 3630/93 af 29. december 1993 om fastsættelse af eksportrestitutionerne for korn, mel, grove gryn og fine gryn af hvede eller rug 7
- Kommissionens forordning (EF) nr. 3631/93 af 29. december 1993 om fastsættelse af det korrektionsbeløb, der anvendes på eksportrestitutionerne for korn 10
- ★ Kommissionens Beslutning nr. 3632/93/EKSF af 28. december 1993 om fællesskabsordningen for statsstøtte til kulindustrien 12
- Kommissionens forordning (EF) nr. 3633/93 af 29. december 1993 om fastsættelse af eksportrestitutioner for mælk og mejeriprodukter 19
- Kommissionens forordning (EF) nr. 3634/93 af 29. december 1993 om fastsættelse af landbrugsomregningskurserne 30
- Kommissionens forordning (EF) nr. 3635/93 af 29. december 1993 om fastsættelse af importafgifterne for hvidt sukker og råsukker 32
- ★ Rådets direktiv 93/109/EF af 6. december 1993 om fastsættelse af de nærmere regler for valgret og valgbarhed ved valg til Europa-Parlamentet for unionsborgere, der har bopæl i en medlemsstat, hvor de ikke er statsborgere 34
- ★ Kommissionens direktiv 93/116/EF af 17. december 1993 om tilpasning af Rådets direktiv 80/1268/EØF om motordrevne køretøjers brændstofforbrug til den tekniske udvikling 39

Pris : 18 ECU

(Fortsættes på omslagets anden side)

De akter, hvis titel er trykt med magre typer, er løbende retsakter inden for rammerne af landbrugspolitikken og har normalt en begrænset gyldighedsperiode.

Titlen på alle øvrige akter er trykt med fede typer efter en asterisk.

- ★ Kommissionens tolvte direktiv 93/117/EF af 17. december 1993 om fastsættelse af fællesskabsanalysemetoder til den officielle kontrol med foderstoffer 54
-

II *Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk*

Rådet

93/704/EF :

- ★ Rådets beslutning af 30. november 1993 om oprettelse af en EF-databank vedrørende færdselsulykker 63

I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 3627/93

af 28. december 1993

om indstilling af fiskeri efter rødfisk fra fartøjer, som fører en medlemsstats flag

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det
Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2241/87
af 23. juli 1987 om fastsættelse af visse foranstaltninger til
kontrol af fiskeri⁽¹⁾, ændret ved forordning (EØF) nr.
3483/88⁽²⁾, særlig artikel 11, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

Rådets forordning (EØF) nr. 3927/92 af 20. december
1992 om fastsættelse af fagstmulighederne for 1993 for
visse fiskebestande eller grupper af fiskebestande i det af
NAFO-konventionen regulerede område⁽³⁾, fastsætter
kvoter for rødfisk i 1993;

for at overholde bestemmelserne om de kvantitative
begrænsninger af fangsterne af kvoterede bestande er det
nødvendigt, at Kommissionen ved en forordning fast-
sætter den dato, på hvilken de fangster, der er taget af
fiskerfartøjer, som fører en medlemsstats flag, må antages
at have opbrugt den tildelte kvote;

ifølge de oplysninger, der er meddelt til Kommissionen,
har fangsterne af rødfisk i farvandene i NAFO område

3 M, taget af fartøjer, som fører en medlemsstats flag eller
er registreret i en medlemsstat, nået den for 1993 tildelte
kvote —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Fangsterne af rødfisk i forvandene i NAFO område 3 M
fra fartøjer, der fører en medlemsstats flag, eller er regi-
streret i en medlemsstat, må antages at have opbrugt den
kvote, der er tildelt Fællesskabet for 1993.

Fiskeri efter rødfisk i farvandene i NAFO område 3 M fra
fartøjer, der fører en medlemsstats flag eller er registeret i
en medlemsstat, er forbudt, ligesom opbevaring om bord,
omladning og landing af den ovenfor nævnte bestand,
fanget i disse farvande af de nævnte fartøjer efter denne
forordnings ikrafttrædelsesdato.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen efter offentlig-
gørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlems-
stat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 28. december 1993.

På Kommissionens vegne

Karel VAN MIERT

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 207 af 29. 7. 1987, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 306 af 11. 11. 1988, s. 2.

⁽³⁾ EFT nr. L 397 af 31. 12. 1992, s. 67.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 3628/93

af 28. december 1993

om indstilling af fiskeri efter torsk fra fartøjer som fører spansk flagKOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —under henvisning til traktaten om oprettelse af Det
Europæiske Fællesskab,under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2241/87
af 23. juli 1987 om fastsættelse af visse foranstaltninger til
kontrol af fiskeri ⁽¹⁾, ændret ved forordning (EØF) nr.
3483/88 ⁽²⁾, særlig artikel 11, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

Rådets forordning (EØF) nr. 3927/92 af 20. december
1992 om fastsættelse af fangstmulighederne for 1993 for
visse fiskebestande eller grupper af fiskebestande i det at
NAFO-konventionen regulerede område ⁽³⁾ fastsætter
kvoter for torsk i 1993;for at overholde bestemmelserne om de kvantitative
begrænsninger af fangsterne af kvoterede bestande er det
nødvendigt, at Kommissionen ved en forordning fast-
sætter den dato, på hvilken de fangster, der er taget af
fiskerfartøjer, som fører en medlemsstats flag, må antages
at have opbrugt den tildelte kvote;ifølge de oplysninger, der er meddelt til Kommissionen,
har fangsterne af torsk i farvandene i NAFO område
3 N O, taget af fartøjer, som fører spansk flag eller er regi-
streret i Spanien, nået den for 1993 tildelte kvote;Spanien har forbudt fiskeri efter denne bestand med virk-
ning fra den 17. december 1993; det er derfor nødvendigt
at opretholde denne dato —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

*Artikel 1*Fangsterne af torsk i farvandene i NAFO område 3 N O
fra fartøjer, der fører spansk flag, eller er registreret i
Spanien, må antages at have opbrugt den kvote, der er
tildelt Spanien for 1993.Fiskeri efter torsk i farvandene i NAFO område 3 N O fra
fartøjer, der fører spansk flag eller er registreret i Spanien,
er forbudt, ligesom opbevaring om bord, omladning og
landing af den ovenfor nævnte bestand, fanget i disse
farvande af de nævnte fartøjer efter denne forordnings
anvendelsesdato.*Artikel 2*Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggø-
relsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den 17. december 1993.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlems-
stat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 28. december 1993.

På Kommissionens vegne

Karel VAN MIERT

Medlem af Kommissionen⁽¹⁾ EFT nr. L 207 af 29. 7. 1987, s. 1.⁽²⁾ EFT nr. L 306 af 11. 11. 1988, s. 2.⁽³⁾ EFT nr. L 397 af 31. 12. 1992, s. 67.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 3629/93

af 28. december 1993

om levering af sardiner som fødevarehjælp

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det
Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 3972/86
af 22. december 1986 om politikken med hensyn til føde-
varehjælp og forvaltning af denne hjælp ⁽¹⁾, senest ændret
ved forordning (EØF) nr. 1930/90 ⁽²⁾, særlig artikel 6,
stk. 1, litra c), og

ud fra følgende betragtninger:

Rådets forordning (EØF) nr. 1420/87 af 21. maj 1987 om
gennemførelsesbestemmelser til forordning (EØF)
nr. 3972/86 om politikken med hensyn til fødevarehjælp
og forvaltning af denne hjælp ⁽³⁾ indeholder en liste over
de lande og organisationer, der kan modtage fødevare-
hjælp, og fastsætter de generelle kriterier for transport af
fødevarehjælpen ud over fob-stadiet;

som følge af flere afgørelser vedrørende tildeling af føde-
varehjælp har Kommissionen tildelt visse modtagere 935
tons sardiner;

disse leveringer bør foretages i overensstemmelse med de
regler, der er fastsat i Kommissionens forordning (EØF)
nr. 2200/87 af 8. juli 1987 om almindelige bestemmelser
for tilvejebringelse i Fællesskabet af produkter, der skal
leveres som led i Fællesskabets fødevarehjælp ⁽⁴⁾, ændret
ved forordning (EØF) nr. 790/91 ⁽⁵⁾; det er blandt andet

nødvendigt at præcisere frister og leveringsbetingelser
samt den fremgangsmåde, der skal følges ved bestem-
melsen af de heraf følgende omkostninger;

det har vist sig, at der især af forsyningsmæssige grunde
ikke gives tilslag for visse aktioner efter den første og
anden frist for indgivelse af bud; for at undgå en ny
offentliggørelse af licitationsbekendtgørelsen bør der fast-
sættes en tredje frist for indgivelse af bud —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Med henblik på levering som fødevarehjælp til de i
bilaget anførte modtagere skal der i Fællesskabet tilveje-
bringes sardiner efter bestemmelserne i forordning (EØF)
nr. 2200/87 og på de i bilaget anførte betingelser. Tilde-
ling af leveringerne sker ved licitation.

Tilslagsmodtageren anses for at være bekendt med de
generelle og særlige betingelser og for at have accepteret
dem. Enhver anden betingelse eller ethvert forbehold i
hans bud anses for ikke at være skrevet.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggø-
relsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlems-
stat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 28. december 1993.

På Kommissionens vegne

René STEICHEN

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 370 af 30. 12. 1986, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 174 af 7. 7. 1990, s. 6.

⁽³⁾ EFT nr. L 136 af 26. 5. 1987, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 204 af 25. 7. 1987, s. 1.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 81 af 28. 3. 1991, s. 108.

BILAG

PARTI A, B, C og D

1. **Aktion nr. (¹):** 1008/93 (A); 1009/93 (B); 1010/93 (C); 1011/93 (D).
2. **Program :** 1993.
3. **Modtager (²):** UNRWA Headquarters, Supply Division, Vienna International Center, PO Box 700, A-1400 Vienna, telex 135310 UNRWA A; telefax (1) 230 75 29.
4. **Modtagerens repræsentant (²):** UNRWA Field Supply and Transport officer
Ashdod: West Bank, PO Box 19149, Jerusalem, (tlf. 972 (2) 89 05 55; telex 26194 UNRWA IL; telefax 972 (2) 81 65 64)
Lattakia: PO Box 4313, Damascus, SAR; (tlf. 963 (11) 66 02 17; telex 412006 UNRWA SY; telefax 963 (11) 24 75 13)
Beirut: PO Box 947, Beirut, Libanon; (tlf. 86 31 32; telex 21430 UNRWA LE; telefax 87 11 45 02 32 thru Satellite)
Amman: PO Box 484, Amman, Jordan; (tlf. 962 (6) 74 19 14 - 77 22 26; telex 23402 UNRWA JFO JO; telefax 962 (6) 68 54 76).
5. **Bestemmelsessted eller -land (³):**
 - parti A: Israel
 - parti B: Syrien
 - parti C: Libanon
 - parti D: Jordan.
6. **Produkt, der skal tilvejebringes :** sardiner.
7. **Nærmere beskrivelse af varen og dennes kvalitet (³) (⁴):** konserver af sardiner, uden hoved, i vegetabilsk olie (1993-fangst, KN-kode 1604 13 19).
8. **Samlet mængde :** 935 tons.
9. **Antal partier :** 4 (parti A: 490 tons; parti B: 84 tons; parti C: 150 tons; parti D: 211 tons).
10. **Emballering og mærkning (⁴) (⁵):** se EFT nr. C 114 af 29. 4. 1991, s. 1 (VIII A 2 og VIII A 3).
Dåser af typen »easy open».
Påskriften på engelsk (i stedet for »mackerel» indsættes »sardine».)
Yderligere påskrifter:
 - på kartonerne: »UNRWA»
 - på dåser og kartoner: »Expiry date:» (fremstillingsdatoen + 4 år).Hvis de foreskrevne angivelser ikke kan trykkes på dåserne, skal de trykkes på en ydre emballage, der omgiver den enkelte dåse, eller de skal trykkes på en etiket (etiketter), der er selvklæbende og anbragt på dåserne.
Produktionsdatoen og udløbsdatoen skal være trykt på dåserne og ikke på de selvklæbende etiketter.
11. **Den måde, produktet tilvejebringes på :** Fællesskabets marked.
12. **Leveringsstadium :** — parti A og B: frit lossehavn, losset
— parti C og D: leveret frit bestemmelsessted.
13. **Afskibningshavn :** —
14. **Lossehavn angivet af modtageren :** —
15. **Lossehavn :** A: Ashdod; B: Lattakia.
16. **Adresse på lageret og eventuelt lossehavn :** parti D: entrepôts UNRWA, Beirut Libanon; parti D: entrepôts UNRWA, Amman, Jordan.
17. **Periode, i hvilken varen stilles til rådighed i afskibningshavnen, såfremt der gives tilslag for levering i afskibningshavn :** 21. 2.-6. 3. 1994.
18. **Sidste frist for leveringen :** parti A, B: 27. 3. 1994; parti C, D: 10. 4. 1994.
19. **Procedure til bestemmelse af leveringsomkostningerne :** licitation.
20. **I tilfælde af licitation sidste frist for indgivelse af bud :** 17. 1. 1994, kl. 12.00 (belgisk tid).

21. A: I tilfælde af fornyet licitation:

- a) sidste frist for indgivelse af bud: 31. 1. 1994, kl. 12.00 (belgisk tid)
- b) periode, i hvilken varen stilles til rådighed i afskibningshavnen, såfremt der gives tilslag for levering i afskibningshavn: 7.-20. 3. 1994
- c) sidste frist for leveringen: parti A, B: 10. 4. 1994; parti C, D: 24. 4. 1994.

B: I tilfælde af tredje licitation:

- a) sidste frist for indgivelse af bud: 14. 2. 1994, kl. 12.00 (belgisk tid)
- b) periode, i hvilken varen stilles til rådighed i afskibningshavnen, såfremt der gives tilslag for levering i afskibningshavn: 21. 3.-3. 4. 1994
- c) sidste frist for leveringen: parti A, B: 24. 4. 1994; parti C, D: 8. 5. 1994.

22. Licitationsikkerhedens størrelse: 15 ECU/ton.

23. Leveringsikkerhedens størrelse: 10 % af det i ecu udtrykte bud.

24. Adresse for indsendelse af bud ('): Bureau de l'aide alimentaire, à l'attention de Monsieur T. Vestergaard, bâtiment Loi 120, bureau 7/46, Rue de la Loi 200, B-1049 Bruxelles (telex 22037 AGREC B eller 25670 AGREC B; telefax: (32-3) 296 20 05 / 295 01 32 / 296 10 97 / 295 01 30 / 296 33 04).

25. Restitution, der finder anvendelse efter ansøgning fra tilslagsmodtageren ('): —

Noter:

- (1) Aktionens nummer skal anføres i al korrespondance.
- (2) Tilslagsmodtageren retter så hurtigt som muligt henvendelse til modtageren for at aftale, hvilke forsendelsesdokumenter, der er nødvendige.
- (3) Tilslagsmodtageren overdrager modtageren en attest fra en officiel instans, hvori det for det leverede produkts vedkommende attesteres, at de gældende normer vedrørende nuklear stråling i den pågældende medlemsstat ikke er blevet overtrådt.

Radioaktivitetsattesten skal indeholde oplysning om indholdet af cæsium 134 og 137 og af jod 131.

Tilslagsmodtageren eller hans stedfortræder leverer ved varens levering til modtageren følgende dokumenter:

— sanitært certifikat.

- (4) Med hensyn til udformningen af buddene finder artikel 7, stk. 3, litra g), i forordning (EØF) nr. 2200/87 ikke anvendelse.
- (5) Kommissionens delegation, der skal kontaktes af tilslagsmodtageren: se EFT nr. C 114 af 29. 4. 1991, s. 33.
- (6) De sanitære og oprindelsescertifikaterne skal påtegnes af et syrisk konsulat. Det skal fremgå af visummet, at konsulatsudgifterne og -afgifterne er afviklet (aktion nr. 1009/93, parti B).
- (7) Parti A, C, D: skal leveres: 20-fodscontainere.

Parti A: De indgående afskilingsbetingelser skal betragtes som full liner terms (liner in/liner out) frit lossehavn containerplads og skal fortsås som dækkende 15 dage (undtagen lørdage og søn- og helligdage) fri for demurrage i lossehavn regnet fra skibets ankomstdato/-tidspunkt. De 15 dage uden demurrage skal tydeligt angives i konnossementet. Bonafide demurrage, der opkræves med hensyn til containerdepotering ud over de 15 dage som ovenfor beskrevet, afholdes af UNRWA. UNRWA skal ikke betale/opkræves noget containerdepotgebyr.

Efter overtagelsen af varerne på leveringsstadiet bærer modtageren alle omkostninger ved flytoing af containerne til omladingsstedet uden for havneområdet og ved transport af containerne tilbage til containerpladsen.

Ashdod: forsendelsen foretages i 20-fodscontainere, der hver især højst må indeholde 17 tons netto.

- (8) Uanset EFT nr. C 114, punkt VIII A 3 c) affattes påskriften således: »Det Europæiske Fællesskab«.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 3630/93

af 29. december 1993

om fastsættelse af eksportrestitutionerne for korn, mel, grove gryn og fine gryn af hvede eller rug

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for korn⁽¹⁾, ændret ved forordning (EØF) nr. 2193/93⁽²⁾, særlig artikel 13, stk. 2, tredje afsnit, og

ud fra følgende betragtninger:

I henhold til artikel 13 i forordning (EØF) nr. 1766/92 kan forskellen mellem noteringerne eller priserne på verdensmarkedet for de produkter, der er nævnt i artikel 1 i forordningen, og priserne på disse produkter inden for Fællesskabet udlignes ved en eksportrestitution;

restitutionerne skal fastsættes under hensyntagen til de elementer, der er nævnt i artikel 2 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 1533/93⁽³⁾ om gennemførelsesbestemmelser for ydelse af eksportrestitutioner og om de foranstaltninger, der skal træffes i tilfælde af forstyrrelser i kornsektoren;

restitutionen for mel, grove gryn og fine gryn af hvede og rug skal beregnes under hensyntagen til de kornmængder, der er nødvendige til fremstilling af de pågældende varer; disse mængder er fastsat i forordning (EØF) nr. 1533/93;

situationen på verdensmarkedet eller visse markeder kan nødvendiggøre, at restitutionen for visse varer differentieres efter deres bestemmelsessted;

restitutionen skal fastsættes mindst en gang om måneden; den kan ændres inden for dette tidsrum;

de i artikel 1 i Rådets forordning (EØF) nr. 3813/92⁽⁴⁾, ændret ved forordning (EF) nr. 3528/93⁽⁵⁾, fastsatte repræsentative markedskurser anvendes til omregning af detbeløb, der er udtrykt i tredjelændenes valuta, og ligger til grund for fastlæggelsen af landbrugsomregningskurserne for medlemsstaternes valutaer; betingelserne for anvendelse og fastsættelse af disse omregningskurser blev fastlagt ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 1068/93⁽⁶⁾;

anvendelsen af disse bestemmelser på den nuværende markedssituation for korn, særlig på noteringerne eller priserne på disse produkter inden for Fællesskabet og på verdensmarkedet, fører til at fastsætte restitutionen til de beløb som er angivet i bilaget;

ved Rådets forordning (EØF) nr. 990/93⁽⁷⁾ er der udstedt forbud mod handel mellem Det Europæiske Fællesskab og Den Føderative Republik Jugoslavien (Serbien og Montenegro); dette forbud gælder ikke i en række tilfælde, der er udtømmende angivet i forordningens artikel 2, 4, 5 og 7; der bør tages hensyn hertil ved restitutionsfastsættelsen;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Eksportrestitutionerne ved udførsel i uforarbejdet stand af de i artikel 1, litra a), b) og c), i forordning (EØF) nr. 1766/92 nævnte produkter, undtagen malt, fastsættes til de i bilaget angivne beløb.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. januar 1994.

⁽¹⁾ EFT nr. L 181 af 1. 7. 1992, s. 21.⁽²⁾ EFT nr. L 196 af 5. 8. 1993, s. 22.⁽³⁾ EFT nr. L 151 af 23. 6. 1993, s. 15.⁽⁴⁾ EFT nr. L 387 af 31. 12. 1992, s. 1.⁽⁵⁾ EFT nr. L 320 af 22. 12. 1993, s. 32.⁽⁶⁾ EFT nr. L 108 af 1. 5. 1993, s. 106.⁽⁷⁾ EFT nr. L 102 af 28. 4. 1993, s. 14.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 29. december 1993.

På Kommissionens vegne

René STEICHEN

Medlem af Kommissionen

BILAG

til Kommissionens forordning af 29. december 1993 om fastsættelse af eksportrestitutionerne for korn, mel, grove gryn og fine gryn af hvede eller rug

(ECU/ton)			(ECU/ton)		
Produktkode	Bestemmelse (1)	Restitutionsbeløb (2)	Produktkode	Bestemmelse (1)	Restitutionsbeløb (2)
0709 90 60 000	—	—	1007 00 90 000	—	—
0712 90 19 000	—	—	1008 20 00 000	—	—
1001 10 00 200	—	—	1101 00 00 100	01	58,00
1001 10 00 400	—	—	1101 00 00 130	01	55,00
1001 90 91 000	—	—	1101 00 00 150	01	50,00
1001 90 99 000	03	33,00	1101 00 00 170	01	47,00
	02	15,00	1101 00 00 180	01	44,00
1002 00 00 000	03	25,00	1101 00 00 190	—	—
	02	15,00	1101 00 00 900	—	—
1003 00 10 000	—	—	1102 10 00 500	01	58,00
1003 00 90 000	03	58,00	1102 10 00 700	—	—
	02	15,00	1102 10 00 900	—	—
1004 00 00 200	—	—	1103 11 10 200	01	— ⁽³⁾
1004 00 00 400	—	—	1103 11 10 400	—	—
1005 10 90 000	—	—	1103 11 10 900	—	—
1005 90 00 000	03	29,00	1103 11 90 200	01	— ⁽³⁾
	04	15,00	1103 11 90 800	—	—
	02	0			

(1) Bestemmelserne er følgende:

- 01 Alle tredjelande
- 02 Andre tredjelande
- 03 Schweiz, Østrig, Liechtenstein, Ceuta og Melilla
- 04 Zone I, zone III b), zone VIII a), Cuba og Ungarn.

(2) Der kan kun ydes restitutioner for eksport til Den Føderative Republik Jugoslavien (Serbien og Montenegro), hvis betingelserne i forordning (EØF) nr. 990/93 overholdes.

(3) Når dette produkt indeholder presset groft mel, ydes der ingen restitution.

NB: Zonerne er angivet i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2145/92 (EFT nr. L 214 af 30. 7. 1992, s. 20).

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 3631/93

af 29. december 1993

om fastsættelse af det korrektionsbeløb, der anvendes på eksportrestitutionerne for kornKOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —under henvisning til traktaten om oprettelse af Det
Europæiske Fællesskab,under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92
af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for
korn⁽¹⁾, ændret ved forordning (EØF) nr. 2193/93⁽²⁾,
særlig artikel 13, stk. 4, og

ud fra følgende betragtninger:

I henhold til artikel 13, stk. 4, i forordning (EØF) nr. 1766/92 skal den eksportrestitution for korn, der gælder på dagen for indgivelse af ansøgning om eksportlicens, reguleret i forhold til den i eksportmånedens gældende tærskelpris, efter anmodning herom anvendes på en eksportforretning, der skal gennemføres inden for licensens gyldighedsperiode; i så fald korrigeres restitutionsbeløbet;

Kommissionens forordning (EØF) nr. 1533/93⁽³⁾ om gennemførelsesbestemmelser for ydelse af eksportrestitutioner for korn og om foranstaltninger, der skal træffes af kornsektoren i tilfælde af markedsforstyrrelser, giver mulighed for at fastsætte et korrektionsbeløb for de produkter, der er nævnt i artikel 1, stk. 1, litra c), i forordning (EØF) nr. 1766/92; dette korrektionsbeløb skal beregnes under hensyntagen til de elementer, der er anført i artikel 2 i forordning (EØF) nr. 1533/93;

situationen på verdensmarkedet eller de særlige krav på visse markeder kan gøre det nødvendigt, at differentiere korrektionsbeløbet efter bestemmelsesstedet;

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 29. december 1993.

korrektionsbeløbet skal fastsættes samtidig med restitutionen og efter samme procedure; det kan ændres inden for tidsrummet mellem to fastsættelser;

de i artikel 1 i Rådets forordning (EØF) nr. 3813/92⁽⁴⁾, ændret ved forordning (EF) nr. 3528/93⁽⁵⁾, fastsatte repræsentative markedskurser anvendes til omregning af det beløb, der er udtrykt i tredjelændenes valuta, og ligger til grund for fastlæggelsen af landbrugsomregningskurserne for medlemsstaternes valutaer; betingelserne for anvendelse og fastsættelse af disse omregningskurser blev fastlagt ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 1068/93⁽⁶⁾;

det følger af ovennævnte bestemmelser, at korrektionsbeløbet skal fastsættes som angivet i bilaget til denne forordning;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:*Artikel 1*

Det korrektionsbeløb, der anvendes på de forudfastsatte eksportrestitutioner for de i artikel 1, stk. 1, litra a), b) og c) i forordning (EØF) nr. 1766/92 nævnte produkter, undtagen malt, fastsættes som angivet i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. januar 1994.

På Kommissionens vegne

René STEICHEN

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 181 af 1. 7. 1992, s. 21.

⁽²⁾ EFT nr. L 196 af 5. 8. 1993, s. 22.

⁽³⁾ EFT nr. L 151 af 23. 6. 1993, s. 15.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 387 af 31. 12. 1992, s. 1.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 320 af 22. 12. 1993, s. 32.

⁽⁶⁾ EFT nr. L 108 af 1. 5. 1993, s. 106.

BILAG

til Kommissionens forordning af 29. december 1993 om fastsættelse af de korrektionsbeløb, der skal anvendes på eksportrestitutionerne for korn

Produktkode	Bestemmelse (')	Løbende måned 1	1. term.	2. term.	3. term.	4. term.	5. term.	6. term.
			2	3	4	5	6	7
0709 90 60 000	—	—	—	—	—	—	—	—
0712 90 19 000	—	—	—	—	—	—	—	—
1001 10 00 200	—	—	—	—	—	—	—	—
1001 10 00 400	—	—	—	—	—	—	—	—
1001 90 91 000	01	0	0	0	0	0	—	—
1001 90 99 000	01	0	0	0	0	0	—	—
1002 00 00 000	01	0	0	0	0	0	—	—
1003 00 10 000	01	0	0	0	0	0	—	—
1003 00 90 000	01	0	0	0	0	0	—	—
1004 00 00 200	01	0	0	0	0	0	—	—
1004 00 00 400	—	—	—	—	—	—	—	—
1005 10 90 000	—	—	—	—	—	—	—	—
1005 90 00 000	01	0	0	0	0	0	—	—
1007 00 90 000	—	—	—	—	—	—	—	—
1008 20 00 000	—	—	—	—	—	—	—	—
1101 00 00 100	01	0	0	0	0	0	—	—
1101 00 00 130	01	0	0	0	0	0	—	—
1101 00 00 150	01	0	0	0	0	0	—	—
1101 00 00 170	01	0	0	0	0	0	—	—
1101 00 00 180	01	0	0	0	0	0	—	—
1101 00 00 190	—	—	—	—	—	—	—	—
1101 00 00 900	—	—	—	—	—	—	—	—
1102 10 00 500	01	0	0	0	0	0	—	—
1102 10 00 700	—	—	—	—	—	—	—	—
1102 10 00 900	—	—	—	—	—	—	—	—
1103 11 10 200	01	0	0	0	0	0	0	0
1103 11 10 400	01	0	0	0	0	0	0	0
1103 11 10 900	—	—	—	—	—	—	—	—
1103 11 90 200	01	0	0	0	0	0	0	0
1103 11 90 800	—	—	—	—	—	—	—	—

(') Bestemmelserne er følgende:

01 Alle tredjelande.

NB: Zonerne er angivet i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2145/92 (EFT nr. L 214 af 30. 7. 1992, s. 20).

KOMMISSIONENS BESLUTNING Nr. 3632/93/EKSF
af 28. december 1993
om fællesskabsordningen for statsstøtte til kulindustrien

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

II

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Kul-og Stålfællesskab, særlig artikel 95, stk. 1,

efter høring af Det Rådgivende Udvalg og Europa-Parlamentet og efter samstemmende og enstemmig udtalelse fra Rådet, og

ud fra følgende betragtninger:

I

I henhold til traktatens artikel 4, litra c), er enhver form for støtte fra medlemsstaterne til kulindustrien forbudt, hvad enten den er specifik eller ej;

som følge af de strukturelle ændringer på det internationale og det fælles marked for energi har Fællesskabets kulindustri siden begyndelsen af 1960'erne måttet gøre en betydelig moderniserings-, rationaliserings- og strukturomlægningsindsats; ud over konkurrencen fra olie og naturgas har der været et stigende pres fra kul importeret fra tredjelande; mange fællesskabsvirksomheder står derfor over for finansielle vanskeligheder og anmoder om støtte fra medlemsstaterne;

siden 1965 har først Den Høje Myndighed og senere Kommissionen ved flere lejligheder vedtaget bestemmelser med henblik på at bringe medlemsstaternes finansielle støtte til kulindustrien i overensstemmelse med traktatens mål; de forskellige bestemmelser om statsstøtte er blevet tilpasset den generelle økonomiske udvikling, herunder navnlig udviklingen på Fællesskabets energi- og kulmarked;

fælles for disse beslutninger var, at de fastlagde mål og principper for medlemsstaternes støtte, således at denne var i overensstemmelse med Fællesskabets interesser, at dens omfang og varighed var begrænset til det nødvendige, og at den ikke greb forstyrrende ind i det fælles markeds funktion; medlemsstaterne forpligtede sig endvidere til at indhente forudgående tilladelse fra først Den Høje Myndighed og senere Kommissionen;

selv om Kommissionens beslutning 2064/86/EKSF af 30. juni 1986 om fællesskabsregler for statsstøtte til kulindustrien⁽¹⁾ i forskelligt omfang har gjort det muligt at videreføre strukturomlægnings-, moderniserings- og rationaliseringsprocessen inden for Fællesskabets kulindustri for at gøre denne mere konkurrencedygtig, kan størstedelen af Fællesskabets kulproduktion fortsat ikke konkurrere med importen fra tredjelande, til trods for at produktiviteten er steget betydeligt, og antallet af beskæftigede samtidig er faldet væsentligt i denne sektor;

rationaliseringsmulighederne inden for Fællesskabets kulindustri er begrænsede som følge af de ugunstige geologiske forhold, og det er derfor nødvendigt at supplere rationaliseringsforanstaltningerne med strukturomlægningsforanstaltninger for at forbedre industriens konkurrenceevne;

virkeliggørelsen af dette mål kræver flere finansielle ressourcer, end virksomhederne selv er i stand til at tilvejebringe; heller ikke Fællesskabet råder over de nødvendige ressourcer til finansieringen af denne proces; det er derfor uomgængeligt nødvendigt at bevare en fællesskabsstøtteordning;

foranstaltningerne bør i henhold til EKSF-traktatens bestemmelser indgå i en plan for diversificering af energikilder og leverandører, herunder de nationale energikilder, som led i de bestående energiplaner;

verdensmarkedet for kul er et stabilt marked, der er karakteriseret ved et rigeligt udbud af ressourcer og en stor geopolitisk spredning af udbuddet, således at risikoen for en varig forsyningsafbrydelse, uden at kunne udelukkes helt, dog er meget ringe, selv på lang sigt, og selv hvis efterspørgslen efter kul skulle stige;

Fællesskabets kulimport hidrører for størstedelens vedkommende fra dets partnere i Det Internationale Energiagentur (IEA) eller fra stater, der har indgået handelsaftaler med Fællesskabet eller medlemsstaterne, og som ikke kan betragtes som leverandør, der frembyder en risiko;

⁽¹⁾ EFT nr. L 177 af 1. 7. 1986, s. 1.

som led i sin politik inden for denne sektor bør Fællesskabet tage højde for den usikre sociale situation i mine-regionerne, især med hensyn til princippet om økonomisk og social samhørighed, og således drage omsorg for, at der sideløbende med de undgåelige strukturomlægnings- og lukningsforanstaltninger træffes foranstaltninger for at begrænse de sociale og regionale konsekvenser heraf mest muligt;

Fællesskabet befinder sig således i en situation, der ikke er omhandlet i traktaten, men hvor det ikke desto mindre er forpligtet til at handle; under disse omstændigheder bør der gøres brug af traktatens artikel 95, stk. 1, for at gøre det muligt for Fællesskabet af fortsætte virkeliggørelsen af målene i traktatens første artikler; dette gør det berettiget at indføre en ny fællesskabsstøtteordning for kulindustrien;

III

Fællesskabet skal efterhånden skabe de forudsætninger, som i sig selv sikrer den mest rationelle fordeling af kulproduktionen;

med henblik herpå skal Fællesskabet bl.a. fremme en politik for rational udnyttelse af naturressourcerne på betingelser, der udelukker enhver beskyttelsesforanstaltning mod konkurrerende industrier;

Fællesskabet skal fremme udviklingen af den internationale samhandel;

Fællesskabet skal for at varetage sin opgave sikre fastsættelse, opretholdelse og overholdelse af normale konkurrencebetingelser;

på baggrund af ovenstående betragtninger er det vigtigt, at statsstøtten ikke medfører konkurrencefordrejninger eller forskelsbehandling mellem Fællesskabets kulproducenter, købere eller forbrugere;

det er derfor nødvendigt, at statsstøtten ydes på gennemsigtige betingelser, så dens virkning på konkurrencevilkårene bedre kan vurderes;

en opførelse af støtten på budgettet eller i fuldstændig ækvivalente mekanismer, en forenkling af støtteordningerne samt en passende præsentation af de støttebeløb, virksomhederne har modtaget, i disses årsregnskaber er den bedste garanti for støtteordningernes gennemsigthed;

den tendens til forøgelse af støtten, der har kunnet konstateres ide seneste år, er uforenelig med fællesskabsstøtteordningens karakter af overgangs- og undtagelsesforanstaltning; kulindustriens produktionsomkostninger og -kapacitet skal derfor reduceres, så støtten gradvis kan mindskes;

en politik, der sigter mod en rationel fordeling af produktionen forudsætter til gengæld, at reduktionen af omkostningerne og kapaciteten først og fremmest finder sted inden for den produktion, der modtager mest støtte;

i det omfang visse virksomheder eller produktionsanlæg i Fællesskabet ikke kan gøre sig forhåbninger om at opnå større økonomisk levedygtighed som følge af kulpriserne på de internationale markeder, bør støtteordningerne gøre det muligt at mindske de sociale og regionale konsekvenser af lukningerne; på baggrund af erfaringerne med omstilling i visse kulområder i Fællesskabet, har man indset, at der i tilfælde af en fremskyndet lukning af anlæg, der ikke på nogen måde er rentable, skal ydes støtte til regional industriel omstilling, i det omfang den pågældende medlemsstat finder det nødvendigt, idet en sådan støtte skal være forenelig med traktaterne;

der bør ikke alene tilvejebringes et sundere konkurrencegrundlag, men også på længere sigt ske en forbedring på fællesskabsniveau af sektorens konkurrenceevne i forhold til verdensmarkedet;

kulindustrivirksomhederne i Fællesskabet må kunne regne med præcise perspektiver på mellemlang og lang sigt med henblik på at gennemføre strukturændringer;

som følge af den fortsatte tilbagegang i kulproduktionen inden for de seneste årtier kan visse virksomheder være udsat for unormale eller exceptionelt store byrder; offentlig støtte, der sigter mod helt eller delvis at udligne disse byrder, kan derfor være forenelig med det fælles marked, forudsat at der sikres en streng kontrol fra Kommissionens side, og at disse byrder fra fortiden ikke modsvares af latente indtægter fra fortiden;

det er nødvendigt at sikre kulindustrien og de øvrige sektorer lige adgang til forsknings- og udviklingsstøtte samt til støtte til miljøbeskyttelse, og det er derfor ønskeligt, at det vurderes, om den pågældende støtte er i overensstemmelse med fællesskabsreglerne på dette område;

især kulindustrien er karakteriseret ved en stadig større brug af avanceret teknologi og spiller således en væsentlig rolle efter forskningen, udviklingen, afprøvningen og udnyttelsen af denne teknologiske potentiale inden for industri;

IV

bestræbelserne på at reducere produktionsomkostningerne bør indgå i en strukturomlægnings-, rationaliserings- og moderniseringsplan for industrien, hvori der skelnes mellem de produktionsanlæg, der er i stand til at deltage i virkeliggørelsen af dette mål, og dem, der ikke kan; disse bør indgå i en plan for aktivitetsindskrænkning, der ved udløbet af nærværende ordning fører til lukning af anlægene; kun ekstraordinære sociale og regionale omstændigheder vil kunne retfærdiggøre, at lukningen først finder sted efter denne frist;

Kommissionens beføjelser til at give tilladelse til støtte bør udøves på grundlag af et præcist og fuldstændigt kendskab til alle de foranstaltninger, som regeringerne agter at træffe, samt til forbindelsen mellem disse foranstaltninger og denne beslutnings målsætninger; medlemsstaterne bør derfor regelmæssigt og i samlet form meddele Kommissionen alle oplysninger om den støtte, de agter at yde direkte eller indirekte til kulindustrien, og præcisere årsagerne hertil samt støttens rækkevidde og eventuelle tilknytning til en forelagt moderniserings-, rationaliserings- og strukturomlægningsplan;

som følge af de særlige forhold, der gør sig gældende for visse eksisterende støtteordninger, kan det vise sig nødvendigt at fastsætte en overgangsordning på tre år, således at de pågældende ordninger kan blive bragt i overensstemmelse med denne beslutning;

det er meget vigtigt, at der ikke finder hel eller delvis udbetaling sted, før der foreligger en udtrykkelig tilladelse fra Kommissionen —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

AFDELING I

Ramme og generelle mål

Artikel 1

1. Enhver form for støtte til kulindustrien, hvad enten den er specifik eller generel, som ydes af medlemsstaterne eller gennem statsmidler uanset i hvilken form, kan kun betragtes som fællesskabsstøtte og dermed som forenelig

med det fælles marked, hvis den opfylder bestemmelserne i artikel 2 til 9.

2. Støtte omfatter enhver direkte eller indirekte foranstaltning eller intervention fra de offentlige myndigheders side, som har forbindelse med produktionen, markedsføringen og udenrigshandelen, og som giver kulindustrivirksomhederne en økonomisk fordel ved at lette de byrder, de normalt selv skulle have båret, selv om de offentlige budgetter ikke belastes.

3. Støtte omfatter også anvendelsen af de afgifter, som de offentlige myndigheder har gjort obligatoriske, og som direkte eller indirekte kommer kulindustrien til gavn, uden at der skelnes mellem om støtten ydes af staten, eller af offentlige eller private organer som staten udpeger til at forvalte den.

4. Støtte omfatter også de støtteelementer, der eventuelt er indeholdt i finansieringsforanstaltninger, som medlemsstaterne træffer over for kulvirksomheder, og som ikke kan betragtes som risikovillig kapital ydet til et selskab efter sædvanlig praksis i en markedsøkonomi.

Artikel 2

1. Støtte til kulindustrien kan betragtes som forenelig med det fælles marked, hvis den bidrager til at virkeliggøre mindst ét af følgende mål:

— på baggrund af kulpriserne på de internationale markeder at gøre nye fremskridt hen imod økonomisk levedygtighed for at sikre en gradvis nedsættelse af støtten

— at løse de sociale og regionale problemer i forbindelse med totale eller delvis aktivitetsindskrænkning i produktionsanlæg

— at fremme kulindustriens tilpasning til miljøbeskyttelsesnormerne.

2. Efter udløbet af en overgangsperiode på højst tre år at regne fra denne beslutnings ikrafttræden kan støtte kun tillades, når den er opført på medlemsstaternes offentlige budgetter på nationalt, regionalt eller lokalt plan, eller når den indgår i fuldstændig ækvivalente mekanismer, for at opnå større gennemsigtighed.

3. Fra og med det første kulproduktionsår, der er omfattet af denne beslutning, skal enhver støtte, som er virksomhed har modtaget, være angivet sammen med dennes resultatopgørelse som en særskilt indtægt i forhold til omsætningen.

4. I denne beslutning forstås ved produktionsomkostninger omkostningerne pr. ton kulækvivalent ved den løbende produktion.

5. Alle de støtteforanstaltninger, der er omhandlet i artikel 3 til 7, undersøges dels i lyset af de specifikke betingelser, der er fastlagt i nævnte artikler, dels under hensyn til deres overensstemmelse med målene i stk. 1 i nærværende artikel.

AFDELING II

Støtte fra medlemsstaterne

Artikel 3

Driftsstøtte

1. Driftsstøtte til dækning af forskellen mellem produktionsomkostningerne og en salgspris, som de kontraherende parter frit har aftalt under hensyntagen til betingelserne på verdensmarkedet, kan kun betragtes som forenelig med det fælles marked, hvis samtlige nedenstående betingelser er opfyldt:

- den meddelte støtte pr. ton må for hver virksomhed eller produktionsenhed ikke overstige forskellen mellem produktionsomkostningerne og de forventede indtægter for det følgende kulproduktionsår
- den faktisk udbetalte støtte reguleres årligt på grundlag af de reelle udgifter og indtægter senest inden udgangen af det kulproduktionsår, der følger efter det, for hvilket støtten er blevet ydet. Hvis støtten ydes inden for rammerne af et flerårigt finansieringsloft finder den endelige regulering sted ved udgangen af det år, der følger efter ovennævnte flerårige finansiering
- driftsstøttebeløbet pr. ton må ikke indebære, at priserne for EF-kul kommer til at ligge under dem, der gælder for kul af tilsvarende kvalitet fra tedjelande
- uden at dette berører bestemmelserne i artikel 8 og 9, giver medlemsstaterne i første omgang Kommissionen alle oplysninger om beregningen af de forventede produktionsomkostninger og indtægter pr. ton og senere om beregningen af den regulering, der er foretaget på grundlag af de reelle produktionsomkostninger og indtægter
- støtten må ikke medføre konkurrencefordrejning mellem kulforbrugerne.

2. De medlemsstater, der påtænker i løbet af kulproduktionsårene 1994 til 2002 at yde den i stk. 1 nævnte driftsstøtte til kulvirksomheder, forelægger forinden

Kommissionen en moderniserings-, rationaliserings- og strukturomlægningsplan med henblik på forbedring af disse virksomheders økonomiske levedygtighed, der skal opnås ved en reduktion af produktionsomkostningerne.

Planen skal omfatte passende foranstaltninger og en vedvarende indsats for at opnå en retningsgivende reduktion af produktionsomkostningerne i 1992-priser i løbet af perioden 1994-2002.

Gennemførelsen af denne plan vil blive fulgt regelmæssigt op, og en undersøgelse af situationen vil blive foretaget af Kommissionen i 1997.

3. Såfremt visse produktionsanlæg inden for en og samme virksomhed modtager støtte til aktivitetsindskrænkning i henhold til artikel 4, medens andre modtager driftsstøtte, medtages produktionsomkostningerne for de produktionsanlæg, der indskrænker aktiviteterne, ikke ved beregningen af virksomhedens gennemsnitlige produktionsomkostninger med henblik på en vurdering af virksomhedens virkeliggørelse af målet i stk. 2 i nærværende artikel.

Artikel 4

Støtte til aktivitetsindskrænkning

Støtte til dækning af produktionsomkostningerne i virksomheder eller produktionsanlæg, der ikke kan opfylde de betingelser, der er fastsat i artikel 3, stk. 2, kan betragtes som forenelig med det fælles marked, hvis den er i overensstemmelse med artikel 3, stk. 1, og hvis den indgår i en lukningsplan, som skal være gennemført, inden denne beslutning udløber.

Hvis lukningen sker efter denne beslutnings udløb, er støtte til dækning af produktionsomkostninger kun tilladt, hvis den er berettiget af særlige sociale og regionale grunde og indgår i en plan for gradvis og fortsat aktivitetsindskrænkning, som fører til en væsentlig nedskæring inden udløbet af denne beslutning.

Artikel 5

Støtte til dækning af exceptionelle udgifter

1. Statsstøtte til virksomheder til dækning af omkostninger, der skyldes modernisering, rationalisering og strukturomlægning inden for kulindustrien, og som ikke har tilknytning til den løbende produktion (gamle forpligtelser), kan betragtes som forenelig med det fælles marked, hvis støtten ikke overstiger disse omkostninger. Denne støtte kan dække:

- udgifter, som kun påhviler virksomheder, der er i gang med eller har foretaget en strukturomlægning
- udgifter, der påhviler flere virksomheder.

De udgiftskategorier, der skyldes modernisering, rationalisering og strukturomlægning inden for kulindustrien er defineret i bilaget til denne beslutning.

2. Statsstøtte til finansiering af særlige ordninger for sociale ydelser i kulindustrien kan betragtes som forenelig med det fælles marked i det omfang, støtten bevirker, at forholdet mellem udgiften for kulvirksomhederne pr. aktiv minearbejder og ydelsen pr. ydelsesberettiget bringes ned på samme niveau som i andre industrier. Uden at dette berører bestemmelserne i artikel 9, skal medlemsstaterne forelægge Kommissionen de nødvendige fakta og detaljerede beregninger vedrørende forholdet mellem ovennævnte udgifter og ydelser.

Artikel 6

Støtte til forskning og udvikling

Støtte til dækning af kulvirksomhedernes udgifter til forsknings- og udviklingsprojekter kan betragtes som forenelig med det fælles marked på betingelse af, at fællesskabsreglerne for statsstøtte til forskning og udvikling er overholdt.

Artikel 7

Støtte til miljøbeskyttelse

Støtte, der skal lette tilpasningen til nye lovbestemte miljøbeskyttelsesnormer af anlæg, som har været i drift i mindst to år før disse normers ikrafttræden, kan betragtes som forenelig med det fælles marked på betingelse af, at fællesskabsreglerne for statsstøtte på dette område er overholdt.

AFDELING III

Procedurer for meddelelse, undersøgelse og tilladelse

Artikel 8

1. De medlemsstater, der for kulproduktionsårene 1994 til 2002 har til hensigt at yde driftsstøtte som omhandlet i artikel 3, stk. 2, og/eller støtte til aktivitetsindskrænkning

som omhandlet i artikel 4, forelægger senest den 31. marts 1994 Kommissionen en moderniserings-, rationaliserings- og strukturomlægningsplan for industrien i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 3, stk. 2, og/eller en aktivitetsindskrækningsplan i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 4.

2. Kommissionen undersøger, om den eller de pågældende plan(er) er i overensstemmelse med de generelle mål i artikel 2, stk. 1, og de specifikke kriterier og mål i artikel 3 og 4.

3. Senest tre måneder efter meddelelsen af de nævnte planer afgiver Kommissionen en udtalelse om deres overensstemmelse med de generelle og specifikke mål uden dog at tage stilling til, hvorvidt disse mål kan virkeliggøres ved hjælp af de påtænkte foranstaltninger. Hvis de oplysninger, som er indeholdt i planerne, er utilstrækkelige, kan Kommissionen inden for en måned anmode om yderligere oplysninger, og der løber i så fald en ny frist på tre måneder regnet fra modtagelsen af de yderligere oplysninger.

4. Hvis en medlemsstat beslutter at foretage ændringer i planen, der ændrer retningslinjerne i forhold til denne beslutnings mål, skal den underrette Kommissionen herom, således at denne kan tage stilling til ændringerne i henhold til proceduren i denne artikel.

Artikel 9

1. Medlemsstaterne meddeler senest den 30. september hvert år (eller tre måneder før ikrafttrædelsen) alle de finansielle foranstaltninger, som de har til hensigt at træffe til fordel for kulindustrien i det følgende år, og præciserer støttens art under henvisning til de generelle mål og kriterier i artikel 2 og til de forskellige støtteformer, der er omhandlet i artikel 3 til 7. De etablerer en sammenhæng med de planer, der har meddelt Kommissionen i henhold til artikel 8.

2. Medlemsstaterne meddeler senest den 30. september hvert år det støttebeløb, der faktisk er udbetalt i det foregående kulproduktionsår, og redegør for de reguleringer, der eventuelt er sket i forhold til de oprindeligt meddelte beløb.

3. I forbindelse med meddelelsen om støtte efter artikel 3 og 4 giver medlemsstaterne ved den årlige opgørelse over den faktisk udbetalte støtte alle de oplysninger, der er nødvendige for verificeringen af kriterierne i de pågældende artikler.

4. Medlemsstaterne må ikke iværksætte de planlagte støtteforanstaltninger, før Kommissionen har godkendt dem, idet den træffer sin beslutning under hensyn til bl.a. de generelle mål og kriterier i artikel 2 og de specifikke kriterier i artikel 3 til 7. Hvis Kommissionen ikke har truffet beslutning senest tre måneder efter modtagelsen af meddelelsen vedrørende de planlagte foranstaltninger, kan disse iværksættes femten arbejdsdage efter, at medlemsstaten har tilsendt Kommissionen en meddelelse om, at den agter at iværksætte foranstaltningerne. Enhver anmodning om yderligere oplysninger fra Kommissionens ide som følge af en utilstrækkelig meddelelse udsætter det tidspunkt, fra hvilket fristen på tre måneder løber, der er at regne fra det tidspunkt, hvor Kommissionen modtager ovennævnte oplysninger.

5. Enhver udbetaling, der finder sted, inden Kommissionen har givet tilladelse, skal i tilfælde af en negativ beslutning fuldt ud betales tilbage af modtagervirksomheden og skal under alle omstændigheder betragtes som en unormal fordel i form af et udberettiget likviditetsforsud og som sådan forrentes til markedsrente af modtageren.

6. Ved undersøgelsen af de således meddelte foranstaltninger vurderer Kommissionen disse overensstemmelse med de planer, som er forelagt i henhold til artikel 8 og målene i artikel 2. Den kan anmode medlemsstaterne om at bgrunde enhver afvigelse i forhold til de oprindeligt forelagte planer og foreslå de nødvendige korrigerende foranstaltninger.

7. Ordninger, der er i kraft den 31. december 1993, i henhold til hvilke der er ydet støtte i overensstemmelse med Kommissionens beslutning 2064/86/EKSF af 30. juni 1986, og som er knyttet til aftaler mellem producenter og forbrugere, der er omfattet af undtagelsen i EØF-traktatens artikel 85, stk. 3, og/eller en tilladelse i henhold til EKSF-traktatens artikel 65, skal inden den 31.

december 1996 bringes i overensstemmelse med denne beslutning.

Første afsnit berører ikke anvendelsen af artikel 2 eller medlemsstaternes meddelelsespligt i henhold til procedurerne i artikel 8 og 9 i denne beslutning. Alle ændringer i de nævnte ordninger skal ligeledes meddeles Kommissionen.

AFDELING IV

Almindelige og afsluttende bestemmelser

Artikel 10

1. Kommissionen aflægger hvert år beretning til Rådet, Europa-Parlamentet og Det Rådgivende Udvalg om gennemførelse af denne beslutning.

2. Kommissionen forelægger inden den 30. juni 1997 Rådet en rapport om de indhøstede erfaringer og de konstaterede problemer i forbindelse med gennemførelsen af denne beslutning. Den kan efter fremgangsmåden i EKSF-traktatens artikel 95, stk. 1, foreslå passende ændringer.

Artikel 11

Kommissionen træffer efter høring af Rådet alle de foranstaltninger, der er nødvendige for gennemførelsen af denne beslutning.

Artikel 12

Denne beslutning træder i kraft den 1. januar 1994 og udløber den 23. juli 2002.

Denne beslutning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 28. december 1993.

På Kommissionens vegne

Karel VAN MIERT

Medlem af Kommissionen

*BILAG***DEFINITION AF DE UDGIFTER, DER ER OMHANDLET I ARTIKEL 5, STK. 1****I. Udgifter, som kun påhviler virksomheder, der foretager eller har foretaget strukturomlægninger eller rationaliseringer**

Det vil sige udelukkende :

- a) udgifter til dækning af sociale ydelser, der står i forbindelse med pensionering af arbejdstagere, før disse har nået den ved lov fastsatte pensionsalder
- b) andre ekstraordinære udgifter til arbejdstagere, der har mistet deres arbejde som følge af strukturomlægninger og rationaliseringer
- c) ydelse af pension og godtgørelser, ud over de lovbestemte pensionsordninger, til arbejdstagere, der har mistet deres arbejde som følge af strukturomlægninger og rationaliseringer, samt til personer, som var berettigede til disse ydelser inden strukturomlægningerne
- d) vederlagsfri leverancer af kul til arbejdstagere, der har mistet deres arbejde som følge af strukturomlægninger og rationaliseringer, samt til personer, der var berettigede dertil inden strukturomlægningerne
- e) resterende skattemæssige, juridiske eller administrative forpligtelser
- f) ekstra sikkerhedsarbejder under jorden som følge af strukturomlægninger
- g) terrænskader, der skyldes mineanlæg, der tidligere har været i drift
- h) resterende forpligtelser i form af bidrag til organer, der har til opgave at sørge for vandforsyning og spildevandsbortledning
- i) øvrige resterende forpligtelser i forbindelse med vandforsyning og spildevandsbortledning
- j) resterende forpligtelser i forbindelse med tidligere minearbejders sygesikringsordning
- k) ekstraordinære forringelser af aktiver, i det omfang de skyldes strukturomlægning af industrien (uden hensyn til nyvurderinger efter den 1. januar 1986, der overstiger inflationstakten)
- l) udgifter i forbindelse med sikring af den fortsatte adgang til stenkulsreserverne efter ophøret med udvindingen.

II. Udgifter der påhviler adskillige virksomheder

- a) forhøjelse af bidragene — uden for de lovbestemte ordninger — til dækning af sociale ydelser som følge af formindskelsen af antallet af bidragspligtige på grund af strukturomlægningerne
- b) udgifter til vandforsyning og spildevandsbortledning, som følge af strukturomlægningerne
- c) forhøjelse af bidragene til organer, der har til opgave at sørge for vandforsyning og spildevandsbortledning, i det omfang denne forhøjelse skyldes et fald i den bidragspligtige stenkulsproduktion efter strukturomlægningen.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 3633/93

af 29. december 1993

om fastsættelse af eksportrestitutioner for mælk og mejeriprodukter

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det
Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 804/68
af 27. juni 1968 om den fælles markedsordning for mælk
og mejeriprodukter⁽¹⁾, senest ændret ved forordning
(EØF) nr. 2071/92⁽²⁾, særlig artikel 17, stk. 4, og

ud fra følgende betragtninger:

I henhold til artikel 17 i forordning (EØF) nr. 804/68 kan
forskellen mellem priserne i den internationale
samhandel på de produkter, der er nævnt i artikel 1 i
forordningen, og priserne på disse produkter inden for
Fællesskabet udlignes ved en eksportrestitution;

i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 876/68 af
28. juni 1968 om de almindelige regler for ydelse af
eksportrestitutioner for mælk og mejeriprodukter og krite-
rierne for fastsættelse af restitutionsbeløbet⁽³⁾, senest
ændret ved forordning (EØF) nr. 1344/86⁽⁴⁾, skal restitu-
tionen for de produkter, som er nævnt i artikel 1 i forord-
ning (EØF) nr. 804/68, og som udføres i uforarbejdet
stand, fastsættes under hensyntagen til:

- situationen og den forventede prisudvikling for mælk
og mejeriprodukter og de disponible mængder på
Fællesskabets marked samt situationen og den forven-
tede prisudvikling for mælk og mejeriprodukter i den
internationale handel
- afsætningsomkostningerne og de gunstigste omkost-
ninger for transport fra Fællesskabets marked til
eksporthavnene eller andre af Fællesskabets udførsels-
steder samt transportomkostningerne til bestemmelses-
landene
- målene for den fælles markedsordning for mælk og
mejeriprodukter, som er at sikre disse markeder en
afbalanceret situation og en naturlig udvikling af
priser og samhandel
- interessen i at undgå forstyrrelser på Fællesskabets
marked
- det økonomiske aspekt ved de påtænkte udførsler;

ifølge artikel 3, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 876/68 fast-
sættes priserne inden for Fællesskabet under hensyntagen

til de med henblik på udførslen gunstigste, faktiske
priser; fastsættelsen af priserne i den internationale
handel sker under særlig hensyntagen til:

- a) de faktiske priser på markederne i tredjelande
- b) de gunstigste priser ved indførsel fra tredjelande til
andre tredjelande som bestemmelseslande
- c) de producentpriser, der konstateres i eksporterende
tredjelande, i givet fald under hensyntagen til de
tilskud, der ydes af disse lande
- d) tilbudsprisen franko Fællesskabets grænse;

ifølge artikel 4 i forordning (EØF) nr. 876/68 kan situ-
ationen i den internationale handel eller de særlige krav
på visse markeder gøre det nødvendigt at differentiere
restitutionen for de produkter, der er nævnt i artikel 1 i
forordning (EØF) nr. 804/68, alt efter bestem-
melsesstedet;

ved artikel 5, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 876/68 er det
fastsat, at fortegnelsen over de produkter, for hvilke der
ydes en eksportrestitution, og restitutionsbeløbet fastsættes
mindst én gang hver fjerde uge; restitutionsbeløbet kan
dog opretholdes uændret i mere end fire uger;

ifølge artikel 2 i Kommissionens forordning (EØF)
nr. 1098/68 af 27. juli 1968 om gennemførelsesbestem-
melser vedrørende eksportrestitutioner for mælk og meje-
riprodukter⁽⁵⁾, senest ændret ved forordning (EØF)
nr. 2767/90⁽⁶⁾, er restitutionen for mejeriprodukter tilsat
sukker lig med summen af to elementer, hvoraf det ene
tager hensyn til mængden af mejeriprodukter og det
andet til mængden af tilsat saccharose; sidstnævnte
element anvendes dog kun, hvis den tilsatte saccharose er
produceret af sukkerroer eller sukkerrør høstet i Fælles-
skabet; for produkter henhørende under KN-kode
ex 0402 99 11 ex 0402 99 19, ex 0404 90 51,
ex 0404 90 53, ex 0404 90 91 og ex 0404 90 93 med et
fedtindhold på 9,5 vægtprocent eller derunder og et
indhold af fedtfri mælketørstof på 15 vægtprocent eller
derover fastsættes ovennævnte første element for 100 kg
af hele produktet; for de andre produkter tilsat sukker
henhørende under KN-kode 0402 og 0404 beregnes dette
element ved at multiplicere grundbeløbet med det pågæl-
dende produkts indhold af mejeriprodukter; dette grund-
beløb er lig med den restitution, der skal fastsættes for et
kg af de mejeriprodukter, der er indeholdt i hele produk-
tet;

⁽¹⁾ EFT nr. L 148 af 28. 6. 1968, s. 13.

⁽²⁾ EFT nr. L 215 af 30. 7. 1992, s. 64.

⁽³⁾ EFT nr. L 155 af 3. 7. 1968, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 119 af 8. 5. 1986, s. 36.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 184 af 29. 7. 1968, s. 10.

⁽⁶⁾ EFT nr. L 267 af 29. 9. 1990, s. 14.

det andet element beregnes ved at multiplicere det restitutionsgrundbeløb, der gælder på dagen for udførselen af de produkter, som er nævnt i artikel 1, stk. 1, litra d), i Rådets forordning (EØF) nr. 1785/81 af 30. juni 1981 om den fælles markedsordning for sukker⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1548/93⁽²⁾;

de i artikel 1 i Rådets forordning (EØF) nr. 3813/92⁽³⁾, ændret ved forordning (EF) nr. 3528/93⁽⁴⁾, fastsatte repræsentative markedskurser anvendes til omregning af det beløb, der er udtrykt i tredjelændenes valuta, og ligger til grund for fastlæggelsen af landbrugsomregningskurserne for medlemsstaternes valutaer; betingelserne for anvendelse og fastsættelse af disse omregningskurser blev fastlagt ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 1068/93⁽⁵⁾;

restitutionssatserne for ost er beregnet for produkter, som er bestemt til direkte forbrug; osteskorpe og osteaffald opfylder ikke dette formål; for at forhindre enhver fejlagtig fortolkning er det nødvendigt at fremhæve, at ost, hvis værdi franko grænse er mindre end 150 ECU pr. 100 kg, ikke er restitutionsberettiget;

i Kommissionens forordning (EØF) nr. 896/84⁽⁶⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 222/88⁽⁷⁾, er der fastsat supplerende bestemmelser om ydelse af restitutioner ved overgang fra et mejeriår til det efterfølgende; disse bestemmelser omfatter mulighed for differentiering af restitutionerne fra produkternes fremstillingsdato;

med henblik på beregningen af restitutionerne for smelteost bør det fastsættes, at der ikke skal tages hensyn til eventuelt tilsatte mængder af kasein og/eller kaseinater;

anvendelsen af disse bestemmelser på den nuværende situation på markedet for mælk og mejeriprodukter,

navnlig på noteringer eller kurser på mælk og mejeriprodukter i Fælleskabet og på verdensmarkedet, fører til at fastsætte restitutionerne til de beløb, der er angivet i bilaget;

ved Rådets forordning (EØF) nr. 990/93⁽⁸⁾ er der udstedt forbud mod handel mellem Det Europæiske Fællesskab og Den Føderative Republik Jugoslavien (Serbien og Montenegro); dette forbud gælder ikke i en række tilfælde, der er udtømmende angivet i forordningens artikel 2, 4, 5 og 7; der bør tages hensyn hertil ved restitutionsfastsættelsen;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Mælk og Mejeriprodukter —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. De i artikel 17 i forordning (EØF) nr. 804/68 omhandlede eksportrestitutioner for produkter eksporteret i uforarbejdet stand fastsættes til de i bilaget angivne beløb.

2. Der fastsættes ingen restitution for udførsler til zone E for produkterne henhørende under KN-kode 0401, 0402, 0403, 0404, 0405 og 2309.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. januar 1994.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 29. december 1993.

På Kommissionens vegne

René STEICHEN

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 177 af 1. 7. 1981, s. 4.

⁽²⁾ EFT nr. L 154 af 25. 6. 1993, s. 10.

⁽³⁾ EFT nr. L 387 af 31. 12. 1992, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 320 af 22. 12. 1993, s. 32.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 108 af 1. 5. 1993, s. 106.

⁽⁶⁾ EFT nr. L 91 af 1. 4. 1984, s. 71.

⁽⁷⁾ EFT nr. L 28 af 1. 2. 1988, s. 1.

⁽⁸⁾ EFT nr. L 102 af 28. 4. 1993, s. 14.

BILAG

til Kommissionens forordning af 29. december 1993 om fastsættelse af eksportrestitutionerne for mælk og mejeriprodukter

(ECU/100 kg netto, hvis ikke andet er angivet)

Produktkode	Bestemmelse (*)	Restitutionsbeløb (")	Produktkode	Bestemmelse (*)	Restitutionsbeløb (")
0401 10 10 000		5,45	0402 21 91 500		124,32
0401 10 90 000		5,45	0402 21 91 600		135,31
0401 20 11 100		5,45	0402 21 91 700		141,84
0401 20 11 500		8,42	0402 21 91 900		149,14
0401 20 19 100		5,45	0402 21 99 100		110,85
0401 20 19 500		8,42	0402 21 99 200		111,66
0401 20 91 100		11,21	0402 21 99 300		113,12
0401 20 91 500		13,06	0402 21 99 400		121,46
0401 20 99 100		11,21	0402 21 99 500		124,32
0401 20 99 500		13,06	0402 21 99 600		135,31
0401 30 11 100		16,78	0402 21 99 700		141,84
0401 30 11 400		25,87	0402 21 99 900		149,14
0401 30 11 700		38,87	0402 29 15 200		0,6000
0401 30 19 100		16,78	0402 29 15 300		0,9640
0401 30 19 400		25,87	0402 29 15 500		1,0192
0401 30 19 700		38,87	0402 29 15 900		1,1000
0401 30 31 100		46,29	0402 29 19 200		0,6000
0401 30 31 400		72,28	0402 29 19 300		0,9640
0401 30 31 700		79,70	0402 29 19 500		1,0192
0401 30 39 100		46,29	0402 29 19 900		1,1000
0401 30 39 400		72,28	0402 29 91 100		1,1085
0401 30 39 700		79,70	0402 29 91 500		1,2146
0401 30 91 100		90,84	0402 29 99 100		1,1085
0401 30 91 400		133,53	0402 29 99 500		1,2146
0401 30 91 700		155,81	0402 91 11 110		5,45
0401 30 99 100		90,84	0402 91 11 120		11,21
0401 30 99 400		133,53	0402 91 11 310		19,10
0401 30 99 700		155,81	0402 91 11 350		23,60
0402 10 11 000		60,00	0402 91 11 370		28,92
0402 10 19 000		60,00	0402 91 19 110		5,45
0402 10 91 000		0,6000	0402 91 19 120		11,21
0402 10 99 000		0,6000	0402 91 19 310		19,10
0402 21 11 200		60,00	0402 91 19 350		23,60
0402 21 11 300		96,40	0402 91 19 370		28,92
0402 21 11 500		101,92	0402 91 31 100		22,16
0402 21 11 900		110,00	0402 91 31 300		34,18
0402 21 17 000		60,00	0402 91 39 100		22,16
0402 21 19 300		96,40	0402 91 39 300		34,18
0402 21 19 500		101,92	0402 91 51 000		25,87
0402 21 19 900		110,00	0402 91 59 000		25,87
0402 21 91 100		110,85	0402 91 91 000		90,84
0402 21 91 200		111,66	0402 91 99 000		90,84
0402 21 91 300		113,12	0402 99 11 110		0,0545
0402 21 91 400		121,46	0402 99 11 130		0,1121

Produktkode	Bestemmelse (*)	Restitutionsbeløb (")	Produktkode	Bestemmelse (*)	Restitutionsbeløb (")
0402 99 11 150		0,1862	0403 90 61 100		0,0545
0402 99 11 310		22,04	0403 90 61 300		0,0842
0402 99 11 330		26,63	0403 90 63 000		0,1121
0402 99 11 350		35,68	0403 90 69 000		0,1678
0402 99 19 110		0,0545	0404 90 11 100		60,00
0402 99 19 130		0,1121	0404 90 11 910		5,45
0402 99 19 150		0,1862	0404 90 11 950		19,10
0402 99 19 310		22,04	0404 90 13 120		60,00
0402 99 19 330		26,63	0404 90 13 130		96,40
0402 99 19 350		35,68	0404 90 13 140		101,92
0402 99 31 110		0,2402	0404 90 13 150		110,00
0402 99 31 150		37,17	0404 90 13 911		5,45
0402 99 31 300		0,4629	0404 90 13 913		11,21
0402 99 31 500		0,7970	0404 90 13 915		16,78
0402 99 39 110		0,2402	0404 90 13 917		25,87
0402 99 39 150		37,17	0404 90 13 919		38,87
0402 99 39 300		0,4629	0404 90 13 931		19,10
0402 99 39 500		0,7970	0404 90 13 933		23,60
0402 99 91 000		0,9084	0404 90 13 935		28,92
0402 99 99 000		0,9084	0404 90 13 937		34,18
0403 10 22 100		5,45	0404 90 13 939		35,74
0403 10 22 300		8,42	0404 90 19 110		110,85
0403 10 24 000		11,21	0404 90 19 115		111,66
0403 10 26 000		16,78	0404 90 19 120		113,12
0403 10 32 100		0,0545	0404 90 19 130		121,46
0403 10 32 300		0,0842	0404 90 19 135		124,32
0403 10 34 000		0,1121	0404 90 19 150		135,31
0403 10 36 000		0,1678	0404 90 19 160		141,84
0403 90 11 000		60,00	0404 90 19 180		149,14
0403 90 13 200		60,00	0404 90 31 100		60,00
0403 90 13 300		96,40	0404 90 31 910		5,45
0403 90 13 500		101,92	0404 90 31 950		19,10
0403 90 13 900		110,00	0404 90 33 120		60,00
0403 90 19 000		110,85	0404 90 33 130		96,40
0403 90 31 000		0,6000	0404 90 33 140		101,92
0403 90 33 200		0,6000	0404 90 33 150		110,00
0403 90 33 300		0,9640	0404 90 33 911		5,45
0403 90 33 500		1,0192	0404 90 33 913		11,21
0403 90 33 900		1,1000	0404 90 33 915		16,78
0403 90 39 000		1,1085	0404 90 33 917		25,87
0403 90 51 100		5,45	0404 90 33 919		38,87
0403 90 51 300		8,42	0404 90 33 931		19,10
0403 90 53 000		11,21	0404 90 33 933		23,60
0403 90 59 110		16,78	0404 90 33 935		28,92
0403 90 59 140		25,87	0404 90 33 937		34,18
0403 90 59 170		38,87	0404 90 33 939		35,74
0403 90 59 310		46,29	0404 90 39 110		110,85
0403 90 59 340		72,28	0404 90 39 115		111,66
0403 90 59 370		79,70	0404 90 39 120		113,12
0403 90 59 510		90,84	0404 90 39 130		121,46
0403 90 59 540		133,53			
0403 90 59 570		155,81			

Produktkode	Bestemmelse (*)	Restitutionsbeløb (")	Produktkode	Bestemmelse (*)	Restitutionsbeløb (")
0404 90 39 150		124,32	0405 00 19 500		156,10
0404 90 51 100		0,6000	0405 00 19 700		160,00
0404 90 51 910		0,0545	0405 00 90 100		160,00
0404 90 51 950		22,04	0405 00 90 900		206,00
0404 90 53 110		0,6000	0406 10 20 100		—
0404 90 53 130		0,9640	0406 10 20 230	028	—
0404 90 53 150		1,0192		032	—
0404 90 53 170		1,1000		400	35,23
0404 90 53 911		0,0545		404	—
0404 90 53 913		0,1121		...	43,29
0404 90 53 915		0,1678	0406 10 20 290	028	—
0404 90 53 917		0,2587		032	—
0404 90 53 919		0,3887		400	35,23
0404 90 53 931		22,04		404	—
0404 90 53 933		26,63		...	43,29
0404 90 53 935		35,68	0406 10 20 610	028	12,19
0404 90 53 937		37,17		032	12,19
0404 90 59 130		1,1085		036	—
0404 90 59 150		1,2146		038	—
0404 90 59 930		0,5557		400	78,73
0404 90 59 950		0,7970		404	—
0404 90 59 990		0,9084		...	80,77
0404 90 91 100		0,6000	0406 10 20 620	028	18,05
0404 90 91 910		0,0545		032	18,05
0404 90 91 950		22,04		036	—
0404 90 93 110		0,6000		038	—
0404 90 93 130		0,9640		400	86,80
0404 90 93 150		1,0192		404	—
0404 90 93 170		1,1000		...	88,56
0404 90 93 911		0,0545	0406 10 20 630	028	21,66
0404 90 93 913		0,1121		032	21,66
0404 90 93 915		0,1678		036	—
0404 90 93 917		0,2587		038	—
0404 90 93 919		0,3887		400	98,65
0404 90 93 931		22,04		404	—
0404 90 93 933		26,63		...	99,99
0404 90 93 935		35,68	0406 10 20 640	028	—
0404 90 93 937		37,17		032	—
0404 90 99 130		1,1085		036	—
0404 90 99 150		1,2146		038	—
0404 90 99 930		0,5557		400	117,33
0404 90 99 950		0,7970		404	—
0404 90 99 990		0,9084		...	117,33
0405 00 11 200		120,98	0406 10 20 650	028	24,82
0405 00 11 300		152,20		032	24,82
0405 00 11 500		156,10		036	—
0405 00 11 700		160,00		038	—
0405 00 19 200		120,98		400	58,66
0405 00 19 300		152,20		404	—
				...	122,15

Produktkode	Bestemmelse (')	Restitutionsbeløb (")	Produktkode	Bestemmelse (')	Restitutionsbeløb (")
0406 10 20 660		—	0406 30 10 200	028	—
0406 10 20 810	028	—		032	—
	032	—		036	—
	036	—		038	—
	038	—		400	39,27
	400	19,01		404	—
	404	—		...	43,94
	...	19,01	0406 30 10 250	028	—
0406 10 20 830	028	—		032	—
	032	—		036	—
	036	—		038	—
	038	—		400	39,27
	400	32,46		404	—
	404	—		...	43,94
	...	32,46	0406 30 10 300	028	—
0406 10 20 850	028	—		032	—
	032	—		036	—
	036	—		038	—
	038	—		400	57,66
	400	39,37		404	—
	404	—		...	64,46
	...	39,37	0406 30 10 350	028	—
0406 10 20 870		—		032	—
0406 10 20 900		—		036	—
0406 20 90 100		—		038	—
0406 20 90 913	028	—		400	39,27
	032	—		404	—
	400	76,66		...	43,94
	404	—	0406 30 10 400	028	—
	...	76,66		032	—
0406 20 90 915	028	—		036	—
	032	—		038	—
	400	102,21		400	57,66
	404	—		404	—
	...	102,21		...	64,46
0406 20 90 917	028	—	0406 30 10 450	028	—
	032	—		032	—
	400	108,59		036	—
	404	—		038	—
	...	108,59		400	83,96
0406 20 90 919	028	—		404	—
	032	—		...	93,81
	400	121,38	0406 30 10 500	028	—
	404	—	0406 30 10 550	032	—
	...	121,38		036	—
0406 20 90 990		—		038	—
0406 30 10 100		—		400	39,27
0406 30 10 150	028	—		404	18,05
	032	—		...	43,94
	036	—	0406 30 10 600	028	—
	038	—		032	—
	400	18,08		036	—
	404	—		038	—
	...	20,61		400	57,66
				404	25,27
				...	64,46

Produktkode	Bestemmelse (*)	Restitutionsbeløb (")	Produktkode	Bestemmelse (*)	Restitutionsbeløb (")
0406 30 10 650	028	—	0406 30 31 730	028	—
	032	—		032	—
	036	—		036	—
	038	—		038	—
	400	83,96		400	57,66
	404	—		404	—
	...	93,81		...	64,46
0406 30 10 700	028	—	0406 30 31 910	028	—
	032	—		032	—
	036	—		036	—
	038	—		038	—
	400	83,96		400	39,27
	404	—		404	—
	...	93,81		...	43,94
0406 30 10 750	028	—	0406 30 31 930	028	—
	032	—		032	—
	036	—		036	—
	038	—		038	—
	400	102,47		400	57,66
	404	—		404	—
	...	114,50		...	64,46
0406 30 10 800	028	—	0406 30 31 950	028	—
	032	—		032	—
	036	—		036	—
	038	—		038	—
	400	102,47		400	83,96
	404	—		404	—
	...	114,50		...	93,81
0406 30 31 100	028	—	0406 30 39 100	028	—
	032	—		032	—
	036	—		036	—
	038	—		038	—
	400	18,08		400	57,66
	404	—		404	25,27
	...	20,61		...	64,46
0406 30 31 300	028	—	0406 30 39 300	028	—
	032	—		032	—
	036	—		036	—
	038	—		038	—
	400	18,08		400	57,66
	404	—		404	25,27
	...	20,61		...	64,46
0406 30 31 500	028	—	0406 30 39 500	028	—
	032	—		032	—
	036	—		036	—
	038	—		038	—
	400	39,27		400	57,66
	404	—		404	25,27
	...	43,94		...	64,46
0406 30 31 710	028	—	0406 30 39 700	028	—
	032	—		032	—
	036	—		036	—
	038	—		038	—
	400	39,27		400	83,96
	404	—		404	—
	...	43,94		...	93,81
0406 30 31 930	028	—	0406 30 39 930	028	—
	032	—		032	—
	036	—		036	—
	038	—		038	—
	400	39,27		400	83,96
	404	—		404	—
	...	43,94		...	93,81

Produktkode	Bestemmelse (*)	Restitutionsbeløb (**)	Produktkode	Bestemmelse (*)	Restitutionsbeløb (**)
0406 30 39 950	028	—	0406 90 21 900	028	—
	032	—		032	—
	036	—		036	—
	038	—		038	—
	400	102,47		400	117,33
	404	—		404	—
	...	114,50		...	136,90
0406 30 90 000	028	—	0406 90 23 900	028	—
	032	—		032	—
	036	—		036	—
	038	—		038	—
	400	102,47		400	58,66
	404	—		404	—
	...	114,50		...	122,15
0406 40 50 000	028	—	0406 90 25 900	028	—
	032	—		032	—
	038	—		036	—
	400	108,30		038	—
	404	—		400	58,66
	...	114,17		404	—
				...	122,15
0406 40 90 000	028	—	0406 90 27 900	028	—
	032	—		032	—
	038	—		036	—
	400	108,30		038	—
	404	—		400	50,66
	...	114,17		404	—
				...	103,52
0406 90 13 000	028	—	0406 90 31 119	028	—
	032	—		032	—
	036	—		036	—
	038	—		038	13,54
	400	117,33		400	56,39
	404	—		404	14,44
	...	143,80		...	81,19
0406 90 15 100	028	—	0406 90 31 151	028	—
	032	—		032	—
	036	—		036	—
	038	—		038	—
	400	117,33		400	52,71
	404	—		404	13,50
	...	143,80		...	75,66
0406 90 15 900		—	0406 90 31 159		—
0406 90 17 100	028	—			—
	032	—	0406 90 33 119	028	—
	036	—		032	—
	038	—		036	—
	400	117,33		038	13,54
	404	—		400	56,39
	...	143,80		404	14,44
0406 90 17 900		—		...	81,19

Produktkode	Bestemmelse (*)	Restitutionsbeløb (")	Produktkode	Bestemmelse (*)	Restitutionsbeløb (")
0406 90 33 151	028	—	0406 90 69 910	028	—
	032	—		032	—
	036	—		036	63,18
	038	—		400	135,38
	400	52,71		404	72,20
	404	13,50		***	148,91
	***	75,66	0406 90 73 900	028	—
0406 90 33 919	028	—		032	—
	032	—		036	38,50
	036	—		400	136,28
	038	13,54		404	108,30
	400	56,39		***	136,28
	404	14,44	0406 90 75 900	028	—
	***	81,19		032	—
0406 90 33 951	028	—		036	—
	032	—		400	58,66
	036	—		404	—
	038	—		***	113,68
	400	52,71	0406 90 76 100	028	21,66
	404	13,50		032	21,66
	***	75,66		036	—
0406 90 35 190	028	—		038	—
	032	—		400	53,04
	036	38,50		404	—
	400	143,08		***	99,99
	404	81,23	0406 90 76 300	028	—
	***	143,08		032	—
0406 90 35 990	028	—		036	—
	032	—		038	—
	036	—		400	58,66
	038	—		404	—
	400	117,33		***	122,15
	404	—	0406 90 76 500	028	—
	***	117,33		032	—
0406 90 61 000	028	—		036	—
	032	—		038	—
	036	81,23		400	67,69
	400	166,96		404	—
	404	126,35		***	122,15
	***	166,96	0406 90 78 100	028	21,66
0406 90 63 100	028	—		032	21,66
	032	—		036	—
	036	94,79		038	—
	400	191,43		400	53,04
	404	144,40		404	—
	***	191,43		***	99,99
0406 90 63 900	028	—	0406 90 78 300	028	—
	032	—		032	—
	036	63,18		036	—
	400	135,38		038	—
	404	72,20		400	58,66
	***	148,91		404	—
				***	122,15
0406 90 69 100		—			

Produktkode	Bestemmelse (*)	Restitutionsbeløb (**)	Produktkode	Bestemmelse (*)	Restitutionsbeløb (**)
0406 90 78 500	028	—	0406 90 86 300	028	18,05
	032	—		032	18,05
	036	—		036	—
	038	—		038	—
	400	67,69		400	86,80
	404	—		404	—
	***	122,15		***	88,56
0406 90 79 900	028	—	0406 90 86 400	028	21,66
	032	—		032	21,66
	036	—		036	—
	038	—		038	—
	400	50,66		400	98,65
	404	—		404	—
	***	103,52		***	99,99
0406 90 81 900	028	—	0406 90 86 900	028	—
	032	—		032	—
	036	—		036	—
	038	—		038	—
	400	117,33		400	117,33
	404	—		404	—
	***	117,33		***	117,33
0406 90 85 910	028	—	0406 90 87 100		—
	032	—			—
	036	38,51	0406 90 87 200	028	12,19
	400	143,08		032	12,19
	404	81,23		036	—
	***	143,08		038	—
				400	80,77
0406 90 85 991	028	—		404	—
	032	—		***	80,77
	036	—	0406 90 87 300	028	18,05
	038	—		032	18,05
	400	117,33		036	—
	404	—		038	—
	***	117,33		400	86,80
0406 90 85 995	028	24,82		404	—
	032	24,82		***	88,56
	036	—	0406 90 87 400	028	21,66
	038	—		032	21,66
	400	58,66		036	—
	404	—		038	—
	***	122,15		400	98,65
0406 90 85 999		—		404	—
0406 90 86 100		—		***	99,99
0406 90 86 200	028	12,19	0406 90 87 951	028	—
	032	12,19		032	—
	036	—		036	38,50
	038	—		400	136,28
	400	80,77		404	81,23
	404	—		***	136,28
	***	80,77			

Produktkode	Bestemmelse (*)	Restitutionsbeløb (")	Produktkode	Bestemmelse (*)	Restitutionsbeløb (")
0406 90 87 971	028	24,82	2309 10 19 010		—
	032	24,82	2309 10 19 100		—
	036	—	2309 10 19 200		0,23
	038	—	2309 10 19 300		0,31
	400	66,79	2309 10 19 400		0,39
	404	—	2309 10 19 500		0,47
	...	122,15	2309 10 19 600		0,55
0406 90 87 972	028	—	2309 10 19 700		0,58
	032	—	2309 10 19 800		0,62
	400	35,23	2309 10 70 010		—
	404	—	2309 10 70 100		18,00
0406 90 87 979	...	43,29	2309 10 70 200		24,00
	028	24,82	2309 10 70 300		30,00
	032	24,82	2309 10 70 500		36,00
	036	—	2309 10 70 600		42,00
	038	—	2309 10 70 700		48,00
	400	66,79	2309 10 70 800		52,80
	404	—	2309 90 35 010		—
0406 90 88 100	...	122,15	2309 90 35 100		—
		—	2309 90 35 200		0,23
	028	12,19	2309 90 35 300		0,31
0406 90 88 200	032	12,19	2309 90 35 400		0,39
	036	—	2309 90 35 500		0,47
	038	—	2309 90 35 700		0,55
	400	80,77	2309 90 39 010		—
	404	—	2309 90 39 100		—
	...	80,77	2309 90 39 200		0,23
	028	18,05	2309 90 39 300		0,31
0406 90 88 300	032	18,05	2309 90 39 400		0,39
	036	—	2309 90 39 500		0,47
	038	—	2309 90 39 600		0,55
	400	86,80	2309 90 39 700		0,58
	404	—	2309 90 39 800		0,62
	...	88,56	2309 90 70 010		—
		—	2309 90 70 100		18,00
2309 10 15 010		—	2309 90 70 200		24,00
2309 10 15 100		—	2309 90 70 300		30,00
2309 10 15 200		0,23	2309 90 70 500		36,00
2309 10 15 300		0,31	2309 90 70 600		42,00
2309 10 15 400		0,39	2309 90 70 700		48,00
2309 10 15 500		0,47	2309 90 70 800		52,80
2309 10 15 700		0,55			

(*) Destinationskoderne er anført i bilaget til Kommissionens forordning (EØF) nr. 208/93.

For andre destinationer end dem, der er anført for hver produktkode, angives det gældende restitutionsbeløb ved "".

Hvis der ikke er angivet nogen destination, anvendes det restitutionsbeløb, der gælder for udførsel til alle andre destinationer end dem, der er omhandlet i artikel 1, stk. 2.

(") Der kan kun ydes restitutioner for eksport til Den Føderative Republik Jugoslavien (Serbien og Montenegro), hvis betingelserne i forordning (EØF) nr. 990/93 overholdes.

NB: Produktkoderne, herunder henvisninger til fodnoter, er fastsat i Kommissionens ændrede forordning (EØF) nr. 3846/87 (EFT nr. L 366 af 24. 12. 1987, s. 1), senest ændret ved forordning (EF) nr. 3567/93 (EFT nr. L 327 af 28. 12. 1993, s. 1).

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 3634/93

af 29. december 1993

om fastsættelse af landbrugsomregningskurserne

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det
Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 3813/92
af 28. december 1992 om den regningsenhed og de
omregningskurser, der skal anvendes i den fælles land-
brugspolitik ⁽¹⁾, ændret ved forordning (EF) nr. 3528/93 ⁽²⁾,
særlig artikel 3, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

Landbrugsomregningskurserne blev fastsat ved Kommis-
sionens forordning (EØF) nr. 2811/93 ⁽³⁾;

i artikel 4 i forordning (EØF) nr. 3813/92 er det fastsat, at
landbrugsomregningskursen for en flydende valuta
ændres, når den monetære afvigelse i forhold til den
repræsentative markedskurs bliver over en vis størrelse;
som undtagelse fra artikel 4 finder bestemmelserne i
artikel 4a i forordningen anvendelse indtil den
31. december 1994;

de repræsentative markedskurser fastsættes på grundlag af
referenceperioder fastlagt efter Kommissionens forord-
ning (EØF) nr. 1068/93 af 30. april 1993 om fastsættelse
og anvendelse af de omregningskurser, der skal anvendes i
landbrugssektoren ⁽⁴⁾;

som følge af finansministrenes beslutning af 2. august
1993 betragtes alle medlemsstaternes valutaer som
flydende valutaer, jf. artikel 1, litra b), i forordning (EØF)
nr. 3813/92;

når den absolutte værdi af forskellen mellem to medlems-
staters monetære afgivelser, der er beregnet ud fra
gennemsnittet af kurserne for ecu i tre arbejdsdage i træk,
overstiger seks point:

— justeres de repræsentative markedskurser for de pågæl-
dende valutaer på grundlag af de pågældende tre
arbejdsdage

— begynder den pågældende basisreferenceperiode dagen
efter disse tre arbejdsdage

jf. artikel 2 i forordning (EØF) nr. 1068/93;

der må som følge af omregningskurserne i reference-
perioden 27. til 29. december 1993 fastsættes en ny land-
brugsomregningskurs for den italienske lire;

efter artikel 15, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 1068/93 skal
den forudfastsatte landbrugsomregningskurs justeres, når
dens afvigelse fra den landbrugsomregningskurs, der er i
kraft på tidspunktet for den udløsende begivenhed for det
pågældende beløb, overstiger 4 point; i så fald tilnærmes
den forudfastsatte landbrugsomregningskurs den
gældende kurs, indtil afvigelsen fra sidstnævnte kurs kun
udgør 4 point; det bør fastsættes, hvilken kurs der
erstatte den forudfastsatte landbrugsomregningskurs —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Landbrugsomregningskurserne er fastsat i bilag I.

Artikel 2

I det tilfælde, der er nævnt i artikel 15, stk. 3, i forordning
(EØF) nr. 1068/93, erstattes den forudfastsatte land-
brugsomregningskurs af ecu-kursen for den pågældende
valuta som anført i bilag II:

— tabel A, hvis sidstnævnte kurs er højere end den
forudfastsatte kurs

— tabel B, hvis sidstnævnte kurs er lavere end den forud-
fastsatte kurs.

Artikel 3

Forordning (EØF) nr. 2811/93 ophæves.

Artikel 4

Denne forordning træder i kraft den 30. december 1993.

⁽¹⁾ EFT nr. L 387 af 31. 12. 1992, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 320 af 22. 12. 1993, s. 32.

⁽³⁾ EFT nr. L 256 af 14. 10. 1993, s. 16.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 108 af 1. 5. 1993, s. 106.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 29. december 1993.

På Kommissionens vegne

René STEICHEN

Medlem af Kommissionen

BILAG I

Landbrugsomregningskurser

1 ecu =	49,3070	belgiske og luxembourgske francs
	9,34812	danske kroner
	2,35418	tyske mark
	328,567	græske drakmer
	190,382	spanske pesetas
	7,98191	franske francs
	0,976426	irske pund
2 264,19		italienske lire
	2,65256	nederlandske gylde
	236,933	portugisiske escudos
	0,920969	pund sterling

BILAG II

Forudfastsatte og justerede landbrugsomregningskurser

Tabel A			Tabel B		
1 ecu =	47,4106	belgiske og luxembourgske francs	1 ecu =	51,3615	belgiske og luxembourgske francs
	8,98858	danske kroner		9,73763	danske kroner
	2,26363	tyske mark		2,45227	tyske mark
	315,930	græske drakmer		342,257	græske drakmer
	183,060	spanske pesetas		198,315	spanske pesetas
	7,67491	franske francs		8,31449	franske francs
	0,938871	irske pund		1,01711	irske pund
	2 177,11	italienske lire		2 358,53	italienske lire
	2,55054	nederlandske gylde		2,76308	nederlandske gylde
	227,820	portugisiske escudos		246,805	portugisiske escudos
	0,885547	pund sterling		0,959343	pund sterling

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 3635/93

af 29. december 1993

om fastsættelse af importafgifterne for hvidt sukker og råsukker

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Euro-
pæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1785/81
af 30. juni 1981 om den fælles markedsordning for
sukker⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF)
nr. 1548/93⁽²⁾, særlig artikel 16, stk. 8,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 3813/92
af 28. december 1992 om den regningsenhed og de
omregningskurser, der skal anvendes i den fælles land-
brugspolitik⁽³⁾, ændret ved forordning (EF) nr. 3528/93⁽⁴⁾,
særlig artikel 5, og

ud fra følgende betragtninger:

Importafgifterne for hvidt sukker og råsukker er fastsat
ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 1695/93⁽⁵⁾,
senest ændret ved forordning (EF) nr. 3563/93⁽⁶⁾;

anvendelsen af de bestemmelser, der er nævnt i forord-
ning (EØF) nr. 1695/93, på de oplysninger, som Kommis-

sionen har kendskab til, fører til at ændre de for tiden
gældende importafgifter i overensstemmelse med bilaget
til denne forordning;

for at gøre det muligt, at afgiftsordningen kan fungere
normalt, bør der ved beregningen af afgifterne anvendes
den repræsentative markedskurs, der er konstateret i refe-
renceperioden fra 28. december 1993, for så vidt angår de
flydende valutaer —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De i artikel 16, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 1785/81
omhandlede importafgifter fastsættes for råsukker af stan-
dardkvalitet og for hvidt sukker som angivet i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 30. december 1993.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver
medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 29. december 1993.

På Kommissionens vegne

René STEICHEN

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 177 af 1. 7. 1981, s. 4.

⁽²⁾ EFT nr. L 154 af 25. 6. 1993, s. 10.

⁽³⁾ EFT nr. L 387 af 31. 12. 1992, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 320 af 22. 12. 1993, s. 32.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 159 af 1. 7. 1993, s. 40.

⁽⁶⁾ EFT nr. L 324 af 24. 12. 1993, s. 49.

BILAG

til Kommissionens forordning af 29. december 1993 om fastsættelse af importafgifterne for
hvidt sukker og råsukker

(ECU/100 kg)

KN-kode	Importafgiftsbeløb ⁽¹⁾
1701 11 10	34,29 ⁽¹⁾
1701 11 90	34,29 ⁽¹⁾
1701 12 10	34,29 ⁽¹⁾
1701 12 90	34,29 ⁽¹⁾
1701 91 00	42,36
1701 99 10	42,36
1701 99 90	42,36 ⁽²⁾

⁽¹⁾ Dette beløb er beregnet efter bestemmelserne i artikel 2 og 3 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 837/68 (EFT nr. L 151 af 30. 6. 1968, s. 42), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1428/78 (EFT nr. L 171 af 28. 6. 1978, s. 34).

⁽²⁾ Dette beløb gælder ifølge artikel 16, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 1785/81 også for sukker, der er fremstillet af hvidt sukker og råsukker, og som er tilsat andre stoffer end smagsstoffer eller farvestoffer.

⁽³⁾ Ifølge artikel 101, stk. 1, i afgørelse 91/482/EØF anvendes der ingen importafgift for produkter med oprindelse i OLT.

RÅDETS DIREKTIV 93/109/EF

af 6. december 1993

om fastsættelse af de nærmere regler for valgret og valgbarhed ved valg til Europa-Parlamentet for unionsborgere, der har bopæl i en medlemsstat, hvor de ikke er statsborgere

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 8 B, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Traktaten om Den Europæiske Union udgør en ny fase i processen hen imod en stadig snævrere sammenslutning mellem de europæiske folk; den har bl.a. til opgave på en sammenhængende og solidarisk måde at tilrettelægge forbindelserne mellem medlemsstaternes folk, og et af dens grundlæggende mål er at styrke beskyttelsen af medlemsstaternes statsborgeres rettigheder og interesser gennem indførelsen af et unionsborgerskab;

i afsnit II i traktaten om Den Europæiske Union, der indeholder bestemmelser om ændring af traktaten om oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab med henblik på oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, indføres der med henblik herpå et unionsborgerskab for alle medlemsstaternes statsborgere, som i kraft af dette unionsborgerskab tillægges en række rettigheder;

den valgret og valgbarhed i bopælslandet ved valg til Europa-Parlamentet, der fastsættes ved artikel 8 B, stk. 2, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, er en udmøntning af forbuddet mod forskelsbehandling mellem et lands statsborgere og statsborgere fra andre EF-lande samt en logisk følge af retten til at færdes og opholde sig frit på andre medlemsstaters område i henhold til EF-traktatens artikel 8 A;

EF-traktatens artikel 8 B, stk. 2, omhandler kun muligheden for at stemme og lade sig opstille ved valg til Europa-Parlamentet og foregriber på ingen måde, at der i henhold til i EF-traktatens artikel 138, stk. 3, skal fast-

sættes en ensartet valg måde i alle medlemsstater; bestemmelsen har hovedsagelig til formål at ophæve det krav om indfødsret i landet, der for øjeblikket stilles i de fleste medlemsstater for at kunne udøve disse rettigheder;

anvendelsen af EF-traktatens artikel 8 B, stk. 2, forudsætter ikke en harmonisering af medlemsstaternes valgordninger, og under hensyn til proportionalitetsprincippet i EF-traktatens artikel 3 B, stk. 3, bør Fællesskabets lovgivning på dette område ikke omfatte mere, end hvad der er nødvendigt for at virkeliggøre målet i EF-traktatens artikel 8 B, stk. 2;

EF-traktatens artikel 8 B, stk. 2, tilsigter, at alle unionsborgere ved valg til Europa-Parlamentet skal kunne udøve deres valgret og valgbarhed på samme vilkår i bopælslandet, uanset om de er statsborgere i det pågældende land eller ej; de krav, bl.a. med hensyn til varighed af bopæl i landet samt bevis herfor, der stilles til statsborgere fra andre EF-lande, må derfor være de samme som dem, der i givet fald stilles til landets egne statsborgere;

den valgret og valgbarhed til Europa-Parlamentet i bopælslandet, som fastsættes for EF-borgere i EF-traktatens artikel 8 B, stk. 2, træder dog ikke i stedet for deres valgret og valgbarhed i deres hjemland; det er vigtigt at respektere unionsborgernes frihed til at vælge, i hvilken medlemsstat de ønsker at deltage i EF-valg, idet der dog må drages omsorg for, at denne frihed ikke misbruges til at stemme eller lade sig opstille i flere lande samtidig;

enhver undtagelse fra de almindelige regler i nærværende direktiv bør ifølge EF-traktatens artikel 8 B, stk. 2, være begrundet i specifikke problemer i en medlemsstat, og enhver undtagelse bør i sagens natur kunne tages op til fornyet overvejelse;

sådanne specifikke problemer kan bl.a. opstå i en medlemsstat, hvor antallet af de bosiddende unionsborgere uden statsborgerskab i landet, der har nået valgalderen, klart overstiger gennemsnittet; udgør disse unionsborgere 20 % af den samlede vælgerskare, er det berettiget at træffe undtagelsesbestemmelser, der er baseret på varigheden af bopæl i landet;

⁽¹⁾ EFT nr. C 329 af 6. 12. 1993.

formålet med unionsborgerskabet er at fremme unionsborgernes integrering i deres værtsland, og det stemmer i den sammenhæng overens med traktatens intentioner om at undgå enhver polarisering mellem nationale og ikke-nationale kandidatlisters;

denne risiko for polarisering gør sig navnlig gældende i en medlemsstat, hvor antallet af bosiddende unionsborgere fra andre medlemsstater i den stemmeberettigede alder overstiger 20 % af det samlede antal derboende unionsborgere i den stemmeberettigede alder, og den pågældende medlemsstat bør derfor under overholdelse af EF-traktatens artikel 8 B kunne fastsætte særlige bestemmelser om kandidatlisters sammensætning;

i visse medlemsstater har derboende statsborgere fra andre medlemsstater valgret ved valg til det nationale parlament, og visse af dette direktivs bestemmelser kan derfor ikke anvendes der —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

KAPITEL I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1

1. I dette direktiv fastsættes bestemmelserne for valgret og valgbarhed ved valg til Europa-Parlamentet for unionsborgere, der har bopæl i en medlemsstat, hvor de ikke er statsborgere.

2. Bestemmelserne i dette direktiv berører ikke de enkelte medlemsstaters bestemmelser om valgret og valgbarhed for de af deres statsborgere, der har bopæl uden for deres valgområde.

Artikel 2

I dette direktiv forstås ved:

- 1) »valg til Europa-Parlamentet« : almindelige direkte valg af repræsentanterne i Europa-Parlamentet, jf. akten af 20. september 1976 ⁽¹⁾
- 2) »valgområde« : det område i en medlemsstat, inden for hvilket folket i den pågældende medlemsstat vælger repræsentanter til Europa-Parlamentet i overensstem-

melse med førnævnte akt samt med valgloven i vedkommende medlemsstat

- 3) »bopælsland« : den medlemsstat, hvor unionsborgeren har bopæl, men ikke er statsborger
- 4) »hjemland« : den medlemsstat, hvor unionsborgeren er statsborger
- 5) »EF-vælger« : enhver unionsborger med valgret til Europa-Parlamentet i bopælslandet i overensstemmelse med bestemmelserne i dette direktiv
- 6) »EF-valgbar« : enhver unionsborger, der er valgbar til Europa-Parlamentet i bopælslandet i overensstemmelse med bestemmelserne i dette direktiv
- 7) »valgliste« : den officielle liste over alle vælgere med valgret i en bestemt valgkreds eller andet lokalt afstemningsområde, som udarbejdes og ajourføres af den kompetente myndighed i henhold til bopælslandets valglovgivning, eller folkeregisteret, såfremt en vælgers valgret fremgår heraf
- 8) »skæringsdato« : den dato eller de datoer, hvor unionsborgere i henhold til lovgivningen i bopælslandet skal opfylde betingelserne for valgret og valgbarhed i landet
- 9) »formel erklæring« : erklæring afgivet under strafansvar af en vælger eller en valgbar, i overensstemmelse med national gældende lov.

Artikel 3

Enhver person, der på skæringsdatoen:

- a) er unionsborger i henhold til traktatens artikel 8, stk. 1, andet afsnit, og som
- b) uden at være statsborger i bopælslandet i øvrigt opfylder de betingelser for valgret og valgbarhed, der i henhold til dette lands lovgivning kræves opfyldt af landets egne statsborgere,

har valgret og er valgbar i bopælslandet ved valg til Europa-Parlamentet, medmindre vedkommende har fortabt sine rettigheder i henhold til artikel 6 eller 7.

Hvis bopælslandets statsborgere for at være valgbare skal have været statsborgere i et bestemt tidsrum, anses unionsborgere for at opfylde denne betingelse, når de i samme tidsrum har været statsborgere i en medlemsstat.

Artikel 4

1. EF-vælgere kan udøve deres valgret enten i bopælslandet eller i hjemlandet. Ingen må afgive stemme mere end én gang ved hvert valg.

2. Ingen må lade sig opstille i mere end én medlemsstat ved hvert valg.

⁽¹⁾ EFT nr. L 278 af 8. 10. 1976, s. 5.

Artikel 5

Hvis bopælslandets statsborgere for at have valget og være valgbare skal have haft bopæl inden for landets valg-område i et bestemt tidsrum, anses EF-vælgere og EF-valgbare for at opfylde denne betingelse, når de har haft bopæl i et tilsvarende tidsrum i andre medlemsstater. Denne bestemmelse gælder med forbehold af særlige krav til varighed af bopæl i en bestemt valgkreds eller et lokalt afstemningsområde.

Artikel 6

1. En unionsborger, der har bopæl i en medlemsstat uden at være statsborger i landet, og som ved en civil- eller strafferetlig afgørelse har fortabt sin valgbarhed i henhold til enten bopælslandets eller hjemlandets lovgivning, er ikke valgbar i bopælslandet ved valg til Europa-Parlamentet.

2. En unionsborgers opstilling til valg til Europa-Parlamentet i bopælslandet erklæres uantagelig, såfremt vedkommende ikke kan fremlægge den attest, der er omhandlet i artikel 10, stk. 2.

Artikel 7

1. Bopælslandet har ret til at forsikre sig om, at en unionsborger, der har tilkendegivet ønske om at udøve sin valget i landet, ikke ved en civil- eller strafferetlig afgørelse har fortabt denne ret i hjemlandet.

2. Med henblik på gennemførelse af stk. 1 kan bopælslandet fremsende den i artikel 9, stk. 2, omhandlede erklæring til hjemlandet. I samme øjemed fremsendes de fornødne og normalt foreliggende oplysninger fra hjemlandet på behørig vis og inden for en rimelig frist; disse oplysninger må kun omfatte angivelser, som er absolut nødvendige for gennemførelsen af denne artikel, og de må ikke anvendes til andet formål. Afkræfter oplysningerne erklæringens indhold, træffer bopælslandet de nødvendige foranstaltninger til at forhindre den pågældende i at afgive sin stemme.

3. Desuden kan hjemlandet på behørigt vis og inden for en rimelig frist tilsende bopælslandet alle oplysninger, der er nødvendige for gennemførelsen af denne artikel.

Artikel 8

1. EF-vælgere kan udøve deres valget i bopælslandet, hvis de har tilkendegivet ønske herom.

2. Er der stemmepligt i bopælslandet, gælder denne pligt for de EF-vælgere, som har tilkendegivet ønske om at stemme dér.

KAPITEL II

UDØVELSE AF VALGET OG VALGBARHED

Artikel 9

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til, at de EF-vælgere, der har tilkendegivet ønske herom, kan blive optaget på valglisten i tilstrækkelig god tid inden selve valget.

2. For at blive optaget på valglisten skal en EF-vælger føre samme beviser som en vælger med statsborgerskab i landet. Vedkommende skal endvidere fremlægge en formel erklæring med angivelse af:

- a) nationalitet og adresse i valgområdet i bopælslandet
- b) i hvilken valgkreds eller i hvilket afstemningsområde vedkommende eventuelt senest var optaget på valglisten i hjemlandet, og
- c) at vedkommende kun vil udøve sin valget i bopælslandet.

3. Endvidere kan bopælslandet kræve, at EF-vælgeren

- a) i den i stk. 2 omhandlede erklæring angiver, at vedkommende ikke har fortabt valgetten i sit hjemland
- b) fremlægger et gyldigt identitetsbevis
- c) oplyser fra hvilken dato vedkommende har været bosiddende i den pågældende stat eller i en anden medlemsstat.

4. EF-vælgere, der er blevet optaget på valglisten, fortsætter med at være optaget på denne på samme vilkår som vælgere med statsborgerskab i landet, indtil de anmoder om at blive slettet eller automatisk bliver slettet, fordi de ikke længere opfylder de betingelser, der kræves opfyldt for udøvelse af valgetten.

Artikel 10

1. Ved sin anmeldelse som kandidat skal en EF-valgbar føre samme beviser som en kandidat med statsborgerskab i landet. Vedkommende skal desuden fremlægge en formel erklæring med angivelse af:

- a) nationalitet og adresse i valgområdet i bopælslandet

b) at vedkommende ikke samtidig opstiller til valg til Europa-Parlamentet i en anden medlemsstat

c) i hvilken valgkreds eller i hvilket afstemningsområde vedkommende eventuelt senest var optaget på valglisten i hjemlandet.

2. Den EF-valgbare skal ved sin anmeldelse som kandidat tillige fremlægge en attest fra de vedkommende myndigheder i hjemlandet, hvoraf det fremgår, at den pågældende ikke har fortabt retten til at opstille i dette land, eller at myndighederne ikke har kendskab til en sådan fortabelse.

3. Endvidere kan bopælslandet kræve, at den EF-valgbare fremlægger et gyldigt identitetsbevis; det kan ligeledes kræve, at den pågældende oplyser, fra hvilken dato den pågældende har været statsborger i en medlemsstat.

Artikel 11

1. Bopælslandet underretter den pågældende om, hvorvidt anmodningen om optagelse på valglisten eller kandidatlisten er imødekommet.

2. Unionsborgere, som i bopælslandet har fået afslag på anmodning om optagelse på valglisten, eller hvis opstilling er blevet afvist, har samme klageadgang, som vælgere og valgbare med statsborgerskab i bopælslandet har i tilsvarende tilfælde i henhold til landets lovgivning.

Artikel 12

Bopælslandet skal i tilstrækkelig god tid på behørig vis underrette EF-vælgere og EF-valgbare om de betingelser og bestemmelser, der gælder for udøvelse af valgret og valgbarhed i det pågældende land.

Artikel 13

Medlemsstaterne udveksler de oplysninger, der er nødvendige for gennemførelsen af artikel 4. Med henblik herpå sender bopælslandet på grundlag af den i artikel 9 og 10 omhandlede formelle erklæring i passende tid inden selve valget oplysninger om statsborgere, som er optaget på valglisten, eller som har anmeldt deres kandidatur, til disses hjemland. Hjemlandet træffer i henhold til sin nationale lovgivning de nødvendige foranstaltninger til at hindre, at dets statsborgere afgiver stemme to gange eller opstiller to steder.

KAPITEL III

UNDTAGELSES- OG OVERGANGSBESTEMMELSER

Artikel 14

1. Udgør de unionsborgere i den stemmeberettigede alder, der har bopæl i en medlemsstat, hvori de ikke har statsborgerskab, pr. 1. januar 1993 mere end 20 % af samtlige bosiddende unionsborgere i den stemmeberettigede alder i den pågældende medlemsstat, kan denne, uanset bestemmelserne i artikel 3, 9 og 10, bestemme:

a) at valgret et forbeholdt de EF-vælgere, der mindst har haft bopæl i landet i et nærmere fastsat tidsrum, som dog ikke kan overstige fem år

b) at valgbarhed er forbeholdt de EF-valgbare, der mindst har haft bopæl i landet i et nærmere fastsat tidsrum, som dog ikke kan overstige ti år.

Disse bestemmelser berører ikke de hensigtsmæssige foranstaltninger, som denne medlemsstat kan træffe med hensyn til sammensætning af kandidatslisterne, og som navnlig skal lette integrationen af unionsborgere, der ikke er nationale statsborgere.

EF-vælgere og EF-valgbare er ikke underlagt kravene i første afsnit med hensyn til det tidsrum, de skal have haft bopæl i bopælslandet, såfremt de ikke har valgret eller er valgbare som følge af, at de har bopæl uden for hjemlandet, eller som følge af varigheden af dette ophold.

2. Såfremt det pr. 1. februar 1994 i en medlemsstats lovgivning fastsættes, at statsborgere fra en anden medlemsstat, der har bopæl dér, har valgret til denne medlemsstats nationale parlament og derfor kan blive optaget på denne medlemsstats egne vælgere, kan denne første medlemsstat uanset dette direktiv undlade at anvende direktivets artikel 6 til 13 på disse statsborgere.

3. Senest den 31. december 1997 og derefter 18 måneder forud for hvert valg til Europa-Parlamentet forelægger Kommissionen en rapport for Rådet og Europa-Parlamentet, hvori den kontrollerer, om begrundelserne for at give de pågældende medlemsstater tilladelse til at indføre undtagelsesbestemmelser efter EF-traktatens artikel 8 B, stk. 2, fortsat består, idet Kommissionen i givet fald foreslår, at der foretages de fornødne tilpasninger.

Medlemsstater, der indfører undtagelsesbestemmelser i henhold til stk. 1, meddeler Kommissionen alle fornødne oplysninger til begrundelse heraf.

Artikel 15

Følgende særbestemmelser gælder for fjerde direkte valg til Europa-Parlamentet:

- a) for unionsborgere, der pr. 15. februar 1994 allerede har valgt i bopælslandet og er optaget på en valgliste i bopælslandet, kræves formaliteterne i artikel 9 ikke opfyldt
- b) de medlemsstater, hvor valglisterne er opstillet før den 15. februar 1994, tager de fornødne skridt til at sikre, at EF-vælgere, der ønsker, at udøve deres valgret i det pågældende land, kan blive optaget på valglisterne i tide før valgdagen
- c) i de medlemsstater, hvor der ikke opstilles specifikke valglister, men hvor borgerens valgret er anført i folke-registreret, og hvor der ikke er stemmepligt, kan denne ordning ligeledes finde anvendelse på de EF-vælgere, der er opført i dette register, og som efter at være blevet underrettet individuelt om deres rettigheder ikke har tilkendegivet ønske om at udøve deres valgret i hjemlandet. De sender hjemlandets myndigheder det dokument, hvori det tilkendegives, at disse vælgere har givet udtryk for, at de agter at stemme i bopælsstaten
- d) de medlemsstater, som har en ved lov fastsat intern procedure for opstilling af kandidater for de politiske partier, kan bestemme, at procedurer, som er indledt i overensstemmelse med loven før den 1. februar 1994, og afgørelser truffet i forbindelse hermed, fortsat er gyldige.

KAPITEL IV

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 16

Kommissionen aflægger senest den 31. december 1995 rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om anvendelsen

af dette direktiv ved valget til Europa-Parlamentet i juni 1994. På grundlag af denne rapport kan Rådet enstemmigt på forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet vedtage bestemmelser om ændring af dette direktiv.

Artikel 17

Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 1. februar 1994. De underretter straks Kommissionen herom.

Når medlemsstaterne vedtager disse love og administrative bestemmelser, skal de indeholde en henvisning til dette direktiv, eller de skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for denne henvisning fastsættes af medlemsstaterne.

Artikel 18

Dette direktiv træder i kraft på dagen for dets offentliggørelse i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 19

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 6. december 1993.

På Rådets vegne

W. CLAES

Formand

KOMMISSIONENS DIREKTIV 93/116/EF

af 17. december 1993

om tilpasning af Rådets direktiv 80/1268/EØF om motordrevne køretøjs
brændstofforbrug til den tekniske udvikling

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det
Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv 70/156/EØF af 6.
februar 1970 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgiv-
ning om typegodkendelse af motorkøretøjer og påhængs-
køretøjer dertil⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens
direktiv 93/81/EØF⁽²⁾, særlig artikel 13, stk. 2,

under henvisning til Rådets direktiv 80/1268/EØF af 16.
december 1980 om indbyrdes tilnærmelse af medlemssta-
ternes lovgivning om motordrevne køretøjs brændstof-
forbrug⁽³⁾, ændret ved direktiv 89/491/EØF⁽⁴⁾, særlig
artikel 3, og

ud fra følgende betragtninger:

Direktiv 80/1268/EØF er et af særdirektiverne til EØF-
typegodkendelsesproceduren i direktiv 70/156/EØF;
bestemmelserne for køretøjssystemer, komponenter og
separate tekniske enheder i direktiv 70/156/EØF gælder
derfor også for nærværende direktiv;

ifølge artikel 3, stk. 4, og artikel 4, stk. 3, i direktiv 70/
156/EØF skal de enkelte særdirektiver omfatte et oplys-
ningskema, som indeholder de relevante punkter i direk-
tivets bilag I, og en typegodkendelsesattest efter modellen
i bilag VI, så typegodkendelsen kan ske ved hjælp af edb;

der bør desuden henvises til Rådets direktiv 70/220/
EØF⁽⁵⁾, senest ændret ved direktiv 93/59/EØF⁽⁶⁾, vedrø-
rende foranstaltninger mod luftforurening forårsaget af
emissioner fra motorkøretøjer, da dette direktiv inde-
holder tekniske og administrative bestemmelser, som også
gælder nærværende direktiv;

da der er voksende bekymring over CO₂-emissioners
miljøpåvirkning, skal der ifølge De Europæiske Fællesska-
bers femte handlingsprogram for miljøbeskyttelse, som
blev godkendt af Rådet den 16. december 1992, foretages
en stabilisering af disse emissioners omfang; CO₂-emis-

sionerne fra lette motorkøretøjer bør bestemmes i forbin-
delse med EØF-typegodkendelsen; CO₂-målingerne bør
foretages efter prøvningsproceduren i direktiv
70/220/EØF om måling af luftforurening fra motorkøre-
tøjer, og brændstofforbruget bør derfor også beregnes på
dette grundlag;

bestemmelserne i dette direktiv er i overensstemmelse
med udtalelse fra det ved direktiv 70/156/EØF nedsatte
Udvalg for Tilpasning til den Tekniske Udvikling —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

I direktiv 80/1268/EØF foretages følgende ændringer:

1) Titlen affattes således:

»Rådets direktiv 80/1268/EØF af 16. december 1980
om motorkøretøjs CO₂-emissioner og brændstoffor-
brug«.

2) Artikel 2 affattes således:

»Artikel 2

Medlemsstaterne kan ikke nægte EØF-standardtype-
godkendelse eller national godkendelse af et køretøj
eller nægte eller forbyde salg, indregistrering, ibrugtag-
ning eller brug af et køretøj under henvisning til CO₂-
emissionerne og brændstofforbruget, der som værdi-
erne for emission og brændstofforbrug er bestemt i
overensstemmelse med bestemmelserne i bilag I og II
og er anført i et dokument, som udleveres til bilisten
ved købet ifølge de eventuelle retningslinjer, som fast-
lægges af hver enkelt medlemsstat.

3) Bilagene affattes som angivet i bilagene til dette direk-
tiv.

Artikel 2

1. Fra den 1. april 1994 kan medlemsstaterne ikke
benytte CO₂-emission og brændstofforbrug som begrun-
delse for

- at afslå EF-typegodkendelse eller national godkendelse
af et motorkøretøj, eller
- at forbyde registrering, salg eller ibrugtagning af køre-
tøjer,

⁽¹⁾ EFT nr. L 42 af 23. 2. 1970, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 264 af 23. 10. 1993, s. 49.

⁽³⁾ EFT nr. L 375 af 31. 12. 1980, s. 36.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 238 af 15. 8. 1989, s. 43.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 76 af 6. 4. 1970, s. 1.

⁽⁶⁾ EFT nr. L 186 af 28. 7. 1993, s. 21.

hvis emission og brændstofforbrug er blevet bestemt efter forskrifterne i direktiv 80/1268/EØF med de ved nærværende direktiv foretagne ændringer.

2. Fra den 1. januar 1996 kan medlemsstaterne benytte CO₂-emission og brændstofforbrug som begrundelse for

- ikke at foretage EØF-typegodkendelse, og
- at afslå national typegodkendelse

af køretøjstyper, hvis emission og brændstofforbrug ikke er blevet bestemt efter forskrifterne i direktiv 80/1268/EØF med de ved nærværende direktiv foretagne ændringer.

3. Fra den 1. januar 1997 kan medlemsstaterne benytte CO₂-emission og brændstofforbrug som begrundelse for

- at betragte typeattester, der ledsager nye køretøjer i henhold til direktiv 70/156/EØF, som ugyldige i forbindelse med samme direktivs artikel 7, stk. 1, og
- at afslå registrering, salg og ibrugtagning af nye køretøjer, der ikke ledsages af en typeattest som er i overensstemmelse med direktiv 70/156/EØF

hvis deres CO₂-emission og brændstofforbrug ikke er blevet bestemt efter forskrifterne i direktiv 80/1268/EØF med de ved nærværende direktiv foretagne ændringer.

Artikel 3

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 31. december 1993. De underretter straks Kommissionen herom.

Når medlemsstaterne vedtager disse bestemmelser, henvises der deri til dette direktiv, eller de ledsages ved offentliggørelsen af en sådan henvisning. De nærmere regler for denne henvisning fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne sender Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, de vedtager på det område, som omfattes af dette direktiv.

Artikel 4

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen for dets offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. december 1993.

På Kommissionens vegne

Martin BANGEMANN

Medlem af Kommissionen

*BILAG I***BESTEMMELSE AF CO₂-EMISSIONER OG BRÆNDSTOFFORBRUG****1. ANVENDELSESOMRÅDE**

Dette direktiv gælder CO₂-emissioner og brændstofforbrug hos alle motorkøretøjer i klasse M1.

2. ANSØGNING OM EF-TYPEGODKENDELSE

2.1. Ansøgning om EF-typegodkendelse i henhold til direktiv 70/156/EØF, artikel 3, stk. 4, af en køretøjstype, når det gælder CO₂-emissioner og brændstofforbrug, indsendes af fabrikanten.

2.2. En gengivelse af oplysningsskemaet findes i direktiv 70/220/EØF, bilag II. Foreligger der allerede et typegodkendelsesnummer, skal dette også opgives. Eksemplarer af eventuelle andre typegodkendelser forelægges sammen med de relevante oplysninger, for at godkendelserne kan udvides i overensstemmelse med afsnit 11. Efter anmodning fra den tekniske tjeneste, som foretager afprøvningerne, eller fra fabrikanten, kan supplerende tekniske oplysninger komme i betragtning i forbindelse med særlige køretøjer med særlig høj brændstofnyttevirkning.

2.3. Til prøven i dette bilags afsnit 6 stilles et køretøj, som er repræsentativt for den køretøjstype, der skal godkendes, til rådighed for den tekniske tjeneste, som forestår typegodkendelsesafprøvningerne, hvis den selv udfører dem. Under prøven kontrollerer den tekniske tjeneste, at dette køretøj opfylder de grænseværdier, som ifølge direktiv 70/220/EØF og dets seneste ændringer gælder for den pågældende type.

3. EF-TYPEGODKENDELSE

3.1. Opfyldes de relevante krav, udstedes EF-typegodkendelse i henhold til direktiv 70/156/EØF, artikel 4, stk. 3.

3.2. EF-typegodkendelsesattesten er gengivet i bilag II.

3.3. Et typegodkendt køretøj får tildelt et typegodkendelsesnummer i overensstemmelse med direktiv 70/156/EØF, bilag VII. Den samme medlemsstat kan ikke give et andet køretøj det samme nummer.

4. GENERELLE FORSKRIFTER

4.1. CO₂-emissionerne måles under den prøvecyklus, der er beskrevet i Rådets direktiv 91/441/EØF (1) og simulerer kørsel i og uden for byområder.

4.2. Prøveresultaterne udtrykkes som CO₂-emissioner i g/km afrundet til nærmeste hele tal.

4.3. Brændstofforbruget beregnes i overensstemmelse med afsnit 7 ved hjælp af carbonbalancemetoden på grundlag af de målte emissioner af CO₂ og andre carbonforbindelser (CO og HC). Resultatet angives med en decimal.

4.4. Prøvebrændstof

Til afprøvningerne benyttes de relevante referencebrændstoffer, som er defineret i direktiv 91/441/EØF, bilag VIII.

Til beregningerne i punkt 4.3 benyttes følgende brændstofkarakteristik :

a) massefylde : måles på brændstoffet ved hjælp af ISO 3675 eller en tilsvarende metode

b) hydrogen-carbon-forhold : der benyttes faste værdier på 1,85 for benzin og 1,86 for diesel.

(1) EFT nr. L 242 af 30. 8. 1991, s. 1.

5. PRØVEBETINGELSER**5.1. Prøvekøretøjet**

5.1.1. Køretøjet præsenteres i god mekanisk stand. Det skal være tilkørt og have kørt mindst 3 000 km, men ikke over 15 000 km inden prøven.

5.1.2. Motor og betjeningsorganer indstilles som angivet af fabrikanten. Det gælder især tomgangsindstillingen, koldstartanordningen og det system, som begrænser udstødningsgassens indhold af luftforurenende stoffer.

5.1.3. Laboratoriet kan kontrollere, at køretøjets specifikationer er som angivet af fabrikanten, at det kan benyttes til normal kørsel, og især at det kan starte i kold og varm tilstand.

5.1.4. Inden prøven udføres, skal køretøjets opbevares i et lokale, hvis temperatur ligger forholdsvis konstant mellem 293 og 303 K (20 og 30 °C). Denne konditionering skal vare mindst 6 timer og i hvert fald indtil motoroliens og kølemidlets temperatur kun afviger ± 2 K fra lokalets. På fabrikantens anmodning kan prøven udføres senest 30 timer efter, at køretøjet har været benyttet ved normal temperatur.

På fabrikantens anmodning kan køretøjer med benzinmotor prækonditioneres efter proceduren i direktiv 91/441/EØF, bilag VI, punkt 5.1.11; køretøjer med kompressionstænding kan prækonditioneres efter fremgangsmåden i samme direktivs bilag III, punkt 5.3.

5.1.5. Kun det udstyr, som er nødvendigt for køretøjets funktion under prøven, må være i brug. Er karburatorindtaget forsynet med et manuelt betjeningsorgan til luftopvarmning, skal dette være indstillet på »sommer«. Hjælpeudstyr, som kræves til køretøjets normale drift, skal i almindelighed også være i brug.

5.1.6. Hvis ventilatoren er temperaturreguleret, skal den fungere om normalt ved køretøjets drift. Kabineopvarmningssystemet og luftkonditioneringssystemet må ikke være igang, men kompressoren skal fungere som normalt.

5.1.7. Er køretøjet forsynet med tryklader, skal den fungere som normalt.

5.2. Smøremidler

Smøremidlerne skal være de midler, fabrikanten har anbefalet, og angives i prøverapporten.

5.3. Dæk

Dækkene skal være en af de typer, fabrikanten har angivet som oprindeligt tilbehør, og dæktrykket skal være det, der anbefales til prøvens belastning og hastigheder (eventuelt tilpasset betingelserne for afprøvning på prøvebænk). Dæktrykket skal opgives i prøverapporten.

6. MÅLING AF EMISSIONER AF CO₂ OG CARBONFORBINDELSER**6.1. Prøvecyklus**

Prøvecyklen er beskrevet i direktiv 91/441/EØF, bilag III, tillæg 1 og omfatter både del 1 (kørsel i byområder) og del 2 (kørsel uden for byområder). Alle kørselsforskrifterne i dette tillæg skal overholdes ved måling af CO₂.

6.2. Definition**6.2.1. Referencemasse**

Køretøjets masse i køreklar stand minus en standardmasse på 75 kg for føreren plus en standardmasse på 100 kg.

6.3. Indstilling af standen

6.3.1. Standens effektabsorption og inerti indstilles som angivet i direktiv 91/441/EØF, bilag III, dog ikke punkt 5.1 og tillæg II, punkt 3.3.1.

6.3.2. Ved bestemmelse af CO₂-emissionerne og det dermed forbundne brændstofforbrug udvælges den inerti, hvorefter standen indstilles, således:

Køretøjets referencemasse R _v (kg)	Effekt absorberet af standen P _a (kW)	Ækvivalent inerti I (kg)
RW ≤ 480	3,8	455
480 < RW ≤ 540	4,1	510
540 < RW ≤ 595	4,3	570
595 < RW ≤ 650	4,5	625
650 < RW ≤ 710	4,7	680
710 < RW ≤ 765	4,9	740
765 < RW ≤ 850	5,1	800
850 < RW ≤ 965	5,6	910
965 < RW ≤ 1 080	6,0	1 020
1 080 < RW ≤ 1 190	6,3	1 130
1 190 < RW ≤ 1 305	6,7	1 250
1 305 < RW ≤ 1 420	7,0	1 360
1 420 < RW ≤ 1 530	7,3	1 470
1 530 < RW ≤ 1 640	7,5	1 590
1 640 < RW ≤ 1 760	7,8	1 700
1 760 < RW ≤ 1 870	8,1	1 810
1 870 < RW ≤ 1 980	8,4	1 930
1 980 < RW ≤ 2 100	8,6	2 040
2 100 < RW ≤ 2 210	8,8	2 150
2 210 < RW ≤ 2 380	9,0	2 270
2 380 < RW ≤ 2 610	9,4	2 270
2 610 < RW	9,8	2 270

Findes den tilsvarende ækvivalente inerti ikke på standen, benyttes den største værdi, som ligger tættest på køretøjets referencemasse.

6.3.3. Indstilles standen ved hjælp af den alternative metode, justeres bremsen efter P_a-værdierne i ovenstående tabel.

6.4. Beregning af emissionerne

6.4.1. Almindelige bestemmelserne

6.4.1.1. Emissionen af forurenende gasser beregnes ved hjælp af følgende ligning:

$$M_i = \frac{V_{\text{mix}} \cdot Q_i \cdot C_i \cdot 10^{-6}}{d} \quad (1)$$

hvor

M_i = det forurenende stof i's masse i gram pr. kilometer

V_{mix} = den fortyndende udstødningssgas volumen udtrykt i liter pr. prøve og korrigeret til standardbetingelserne (273,2 K og 101,33 kPa)

Q_i = det forurenende stof i's massefylde i gram pr. liter ved normal temperatur og normalt tryk (273,2 K og 101,33 kPa)

C_i = det forurenende stof i's koncentration i den fortyndede udstødningssgas udtrykt i ppm og korrigeret med det forurenende stof i's mængde i den fortyndede luft. Udtrykkes C_i i % vol. erstattes faktoren 10⁻⁶ med 10⁻²

d = den kørte afstand under prøvecyklussen i kilometer.

6.4.1.2. Bestemmelse af volumen

6.4.1.2.1. Beregning af volumen, når der benyttes et variabelt fortyndingssystem med konstant strømningsregulering ved hjælp af blænder eller venturi. Parametrene for volumenstrømmen registreres løbende, og det samlede volumen for hele prøvens varighed beregnes.

6.4.1.2.2. Beregning af volumen, når der benyttes en positiv fortrængningspumpe. I systemer, som omfatter en positiv fortrængningspumpe, beregnes den fortyndede udstødningsgas' volumen ved hjælp af følgende formel:

$$V = V_o \cdot N$$

hvor:

V = den fortyndede udstødningsgas' volumen i liter pr. prøve (før korrektion)

V_o = gasvolumen, som under prøvebetingelserne transporteres af den positive fortrængningspumpe, i liter pr. omdrejning

N = antal omdrejninger pr. prøve.

6.4.1.2.3. Korrektion af den fortyndede udstødningsgas' volumen til standardbetingelserne. Korrektionen af den fortyndede udstødningsgas' volumen foretages ved hjælp af følgende formel:

$$V_{mix} = V \cdot K_1 \cdot \frac{P_p}{T_p} \quad (2)$$

hvor:

$$K_1 = \frac{273,2}{101,33} = 2,6961 \text{ (K} \cdot \text{kPa}^{-1}) \quad (3)$$

hvor:

P_p = absolut tryk ved den positive fortrængningspumpes sugeside i kPa,

T_p = den fortyndede udstødningsgas gennemsnitstemperatur ved indsugning i den positive fortrængningspumpe under prøven (K).

6.4.1.3. Beregning af den korrigerede koncentration af forurenende stoffer i udtagningsækken

$$C_i = C_e - C_d \left(1 - \frac{1}{DF} \right) \quad (4)$$

hvor:

C_i = det forurenende stof i's koncentration i den fortyndede udstødningsgas udtrykt i ppm eller % vol. og korrigeret med mængden af i fortyndingsluften

C_e = den målte koncentration af det forurenende stof i den fortyndede udstødningsgas i ppm eller % vol.

C_d = den målte koncentration af det forurenende stof i i fortyndingsluften i ppm eller % vol.

DF = fortyndingsfaktor.

Fortyndingsfaktoren beregnes således:

$$DF = \frac{13,4}{C_{CO_2} + (C_{HC} + C_{CO}) 10^{-4}} \quad (5)$$

hvor:

C_{CO_2} = CO_2 -koncentrationen i den fortyndede udstødningsgas i udtagningsækken i % vol.

C_{HC} = HC-koncentrationen i den fortyndede udstødningsgas i udtagningsækken i ppm-carbonækvivalent

C_{CO} = CO-koncentrationen i den fortyndede udstødningsgas i udtagningsækken i ppm.

6.4.1.4. Eksempel

6.4.1.4.1. Data

6.4.1.4.1.1. Den omgivende luft:

temperatur: $23^\circ\text{C} = 296,2\text{ K}$

barometerstand: $P_B = 101,33\text{ kPa}$

6.4.1.4.1.2. Det målte volumen reduceret til standardbetingelser:

$$V = 51\,961\text{ liter}$$

6.4.1.4.1.3. Analysator aflæsninger :

	Fortyndet udstødningsgas	Fortyndingsluft
HC (1)	92 ppm	3,0 ppm
CO	470 ppm	0 ppm
CO ₂	1,6 vol. %	0,03 vol. %

(1) i ppm-carbonækvivalent

6.4.1.4.2. Beregning

6.4.1.4.2.1. Fortyndingsfaktor (DF) (se formel (5))

$$DF = \frac{13,4}{C_{CO_2} + (C_{CH} + C_{CO}) 10^{-4}}$$

$$DF = \frac{13,4}{1,6 + (92 + 470) 10^{-4}}$$

$$DF = 8,091$$

6.4.1.4.2.2. Beregning af den korrigerede koncentration af forurenende stoffer i udtagningssekken :

HC-emissioner (se formel (4) og (1))

$$C_i = C_e - C_d \left(1 - \frac{1}{DF} \right) \quad (4)$$

$$C_{HC} = 92 - 3 \left(1 - \frac{1}{8,091} \right)$$

$$C_{HC} = 89,371 \text{ ppm}$$

$$M_{HC} = C_{HC} \cdot V_{mix} \cdot Q_{HC} \cdot \frac{1}{d} \cdot 10^{-6} \quad (1)$$

$$Q_{HC} = 0,619$$

$$M_{HC} = 89,371 \cdot 51\,961 \cdot 0,619 \cdot 10^{-6} \cdot \frac{1}{d}$$

$$M_{HC} = \frac{2,88}{d} \text{ g/km}$$

CO-emissioner (se formel (1))

$$M_{CO} = C_{CO} \cdot V_{mix} \cdot Q_{CO} \cdot \frac{1}{d} \cdot 10^{-6} \quad (1)$$

$$Q_{CO} = 1,25$$

$$M_{CO} = 470 \cdot 51\,961 \cdot 1,25 \cdot 10^{-6} \cdot \frac{1}{d}$$

$$M_{CO} = \frac{30,5}{d} \text{ g/km}$$

CO₂-emissioner (se formel (1))

$$C_i = C_e - C_d \left(1 - \frac{1}{DF} \right) \quad (4)$$

$$C_{CO_2} = 1,6 - 0,03 \left(1 - \frac{1}{8,091} \right)$$

$$C_{CO_2} = 1,573 \text{ vol. \%}$$

$$Q_{CO_2} = 1,964$$

$$M_{CO_2} = C_{CO_2} \cdot V_{mix} \cdot Q_{CO_2} \cdot 10^{-2} \cdot \frac{1}{d} \quad (1)$$

$$M_{CO_2} = 1,573 \cdot 51\,961 \cdot 1,964 \cdot 10^{-2} \cdot \frac{1}{d}$$

$$M_{CO_2} = \frac{1\,605,27}{d} \text{ g/km}$$

6.4.2. Særlige forskrifter for køretøjer med motor med kompressionstænding

Måling af HC fra motorer med kompressionstænding

Den gennemsnitlige HC-koncentration, der benyttes ved bestemmelse af HC-emissionerne fra motorer med kompressionstænding, beregnes ved hjælp af følgende formel:

$$C_e = \frac{\int_{t_1}^{t_2} C_{HC} \cdot dt}{t_2 - t_1} \quad (7)$$

hvor:

$$\int_{t_1}^{t_2} C_{HC} \cdot dt = \text{integralet af det opvarmede FID-apparats registreringer under prøven } t_1 (t_2 - t_1)$$

C_e = HC koncentrationen i den fortyndede udstødningsgasprøve beregnet på grundlag af det integrerede HC-sporelement i ppm-carbonækvivalent.

6.5. Fortolkning af resultaterne

6.5.1. Den CO_2 -værdi, der benyttes som typegodkendelsesværdi, er den værdi, fabrikanten har opgivet, hvis den værdi, den tekniske tjeneste har målt, ikke overskrider den opgivne værdi med mere end 4 %. Den målte værdi kan uden begrænsning være lavere.

6.5.2. Hvis den målte CO_2 -værdi overskrider den CO_2 -værdi, fabrikanten har opgivet, med mere end 4 %, foretages endnu en prøve på det samme køretøj.

Hvis de to prøveresultaters gennemsnitsværdi ikke overskrider den værdi, fabrikanten har opgivet, med mere end 4 %, benyttes den opgivne værdi som typegodkendelsesværdi.

6.5.3. Hvis gennemsnittet stadig overskrider den opgivne værdi med mere end 4 %, foretages en sidste prøve på det samme køretøj. De tre prøveresultaters gennemsnit benyttes som typegodkendelsesværdi.

7. BEREGNING AF BRÆNDSTOFFORBRUGET

7.1. Brændstofforbruget beregnes på grundlag af emissionerne af carbonhydrider, carbonmonoxid og carbondioxid beregnet i overensstemmelse med afsnit 6.

7.2. Brændstofforbruget udtrykt i liter pr. 100 km beregnes ved hjælp af følgende formel:

a) for køretøjer med benzinmotor:

$$FC = \frac{0,1154}{D} [(0,866 \cdot HC) + (0,429 \cdot CO) + (0,273 \cdot CO_2)]$$

b) for køretøjer med dieselmotor:

$$FC = \frac{0,1155}{D} [(0,866 \cdot HC) + (0,429 \cdot CO) + (0,273 \cdot CO_2)]$$

hvor:

FC = brændstofforbruget i liter pr. 100 km

HC = den målte carbonhydridemission i g/km

CO = den målte carbonmonoxidemission i g/km

CO_2 = den målte carbondioxidemission i g/km

D = prøvebrændstoffets massefylde.

8. ÆNDRING AF TYPEGODKENDELSE

8.1. Ændring af en typegodkendelse, som er udstedt i henhold til dette direktiv, sker efter bestemmelserne i direktiv 70/157/EØF, artikel 5.

9. PRODUKTIONENS OVERENSSTEMMELSE, NÅR DET GÆLDER CO₂-EMISSIONER

- 9.1. De målinger, der skal sikre produktionens overensstemmelse, når det drejer sig om køretøjers CO₂-emissioner, kontrolleres normalt på grundlag af den typegodkendelsesattest, som er gengivet i dette direktivs bilag II, og efter bestemmelserne i direktiv 70/156/EØF, artikel 10.

Mener myndighederne ikke, at fabrikantes kontrolprocedure er tilstrækkelig, finder direktiv 70/156/EØF, bilag X, punkt 2.4.2 og 2.4.3, anvendelse.

- 9.1.1. Er typegodkendelsen af en køretøjstype blevet udvidet en eller flere gange, foretages prøverne på det køretøj (de køretøjer), som er beskrevet i den informationspakke, som ledsager den første typegodkendelsesansøgning.

9.1.1.1. **Køretøjets overensstemmelse ved CO₂-prøve**

- 9.1.1.1.1. Tre vilkårligt udvalgte køretøjer fra serien afprøves som beskrevet i dette bilag afsnit 6.

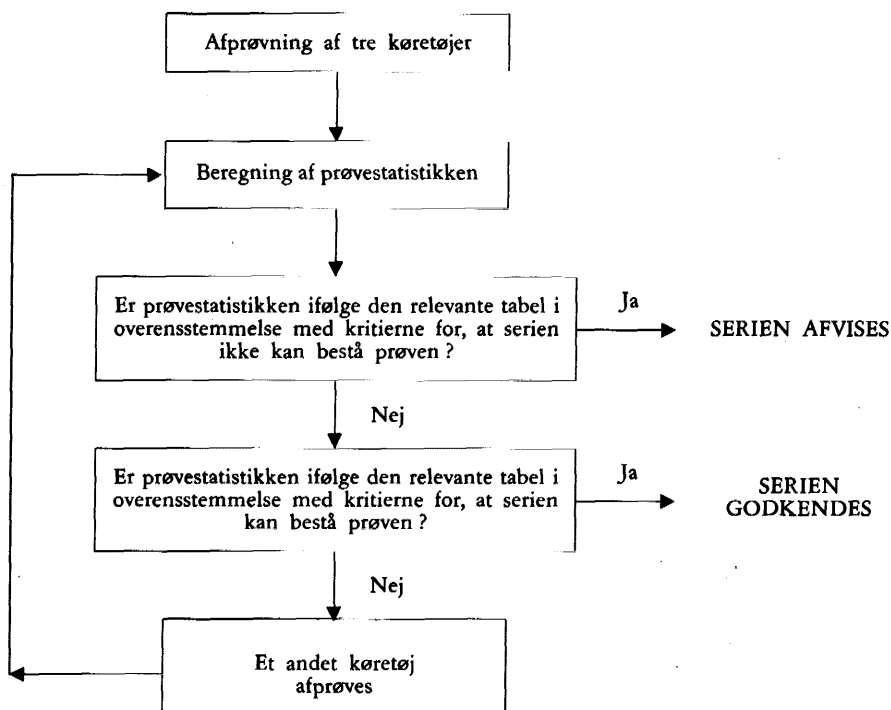
- 9.1.1.1.2. Kan myndighederne acceptere den produktionsstandardafvigelse, som fabrikanten har opgivet i henhold til direktiv 70/156/EØF, bilag X, udføres prøverne i overensstemmelse med dette bilag punkt 9.2.

Kan myndighederne ikke acceptere den produktionsstandardafvigelse, som fabrikanten har opgivet i henhold til direktiv 70/156/EØF, bilag X, udføres prøverne i overensstemmelse med dette bilags punkt 9.3.

- 9.1.1.1.3. På grundlag af den afprøvning af de tre vilkårligt udvalgte køretøjer, betragtes en produktionsseries overensstemmelse eller mangel på overensstemmelse som fastslået, når CO₂-prøven er bestået eller ikke bestået i overensstemmelse med prøvekriterierne i den relevante tabel.

Hvis CO₂-prøven hverken kan betragtes som bestået eller ikke bestået, udføres prøven på endnu et køretøj (se figur 1/8).

FIGUR 1/8

- 9.1.1.2. Uanset forskrifterne i dette bilags punkt 5.1.1, foretages prøverne ikke på køretøjer, der endnu ikke har været benyttet til kørsel.

- 9.1.1.2.1. På fabrikantes anmodning kan prøverne imidlertid foretages på køretøjer, som er blevet tilkørt med maksimalt 15 000 km.

I så fald forestås tilkøringsproceduren af fabrikanten, der forpligter sig til ikke at foretage tillem্পninger af køretøjerne.

- 9.1.1.2.2. Anmoder fabrikanten om en tilkøringsprocedure (*x* km, hvor $x \leq 15\,000$ km), udføres proceduren således :

- CO₂-emissionen måles ved 0 og ved *x* km på det første afprøvende køretøj (som kan være typegodkendelseskøretøjewt)
- emissionens udviklingskoefficient mellem 0 og *x* km beregnes således :

$$EC = \frac{\text{emissioner } *x* \text{ km}}{\text{emissioner } 0 \text{ km}}$$

Den kan være under 1.

- de følgende køretøjer underkastes ikke tilkøringsproceduren, men deres emissioner ved 0 km omregnes ved hjælp af udviklingskoefficienten EC.

I så fald benyttes følgende værdier :

- værdierne ved *x* km for det første køretøj
- værdierne ved 0 km ganget med udviklingskoefficienten for de følgende køretøjer.

- 9.1.1.2.3. Som alternativ til denne procedure kan fabrikanten benytte en fast udviklingskoefficient EC på 0,92 og gange alle de målte CO₂-værdier ved 0 km med denne faktor.

- 9.1.1.2.4. Til denne prøve benyttes de referencebrændstoffer, som beskrives i direktiv 91/441/EØF, bilag VIII.

- 9.2. Produktionens overensstemmelse, når der foreligger statistiske data fra fabrikanten

- 9.2.1. I dette afsnit beskrives den procedure, som skal benyttes ved kontrol af CO₂-overensstemmelse med produktionsforskrifterne, når fabrikantens produktionsstandardafvigelse er tilfredsstillende.

- 9.2.2. Med udtagning af mindst tre stikprøver udføres prøveudtagningsproceduren således, at sandsynligheden for, at et parti kan bestå prøven med en fejlprocent på 40 er 0,95 (producentens risiko = 5 %), mens sandsynligheden for, at et parti godkendes med en fejlprocent på 65 er 0,1 (forbrugerens risiko = 10 %).

- 9.2.3. Der benyttes følgende procedurer (se figur I/8).

L er den naturlige logaritme til værdien for CO₂-typegodkendelse

x_i = er den naturlige logaritme til målene for det i'ende køretøj i stikprøven

s = er et skøn over produktionsstandardafvigelsen (efter bestemmelse af den naturlige logaritme til de målte værdier)

n = er det pågældende antal stikprøver.

- 9.2.4. Prøvestatistikken for prøven beregnes ved at bestemme summen af standardafvigelserne i forhold til grænsen ved hjælp af definitionen :

$$\frac{1}{s} \sum_{i=1}^n (L - x_i)$$

- 9.2.5. Derpå gælder følgende :

- hvis prøvestatistikken er større end antallet af beståede ved den i tabellen (I/-/9.2.5) angivne stikprøvestørrelse, er prøven bestået
- hvis prøvestatistikken er mindre end antallet af ikke-beståede ved den i tabellen (I/-/9.2.5) angivne stikprøvestørrelse, er prøven ikke bestået
- ellers afprøves endnu et køretøj i overensstemmelse med dette bilags afsnit 6, og proceduren udføres på en stikprøve, som er en enhed større.

TABEL I/ - /9.2.5

Stikprøvestørrelse (kumulativt antal afprøvede køretøjer)	Antal beståede	Antal ikke-beståede
(a)	(b)	(c)
3	3,327	- 4,724
4	3,261	- 4,790
5	3,195	- 4,856
6	3,129	- 4,922
7	3,063	- 4,988
8	2,997	- 5,054
9	2,931	- 5,120
10	2,865	- 5,185
11	2,799	- 5,251
12	2,733	- 5,317
13	2,667	- 5,383
14	2,601	- 5,449
15	2,535	- 5,515
16	2,469	- 5,581
17	2,403	- 5,647
18	2,337	- 5,713
19	2,271	- 5,779
20	2,205	- 5,845
21	2,139	- 5,911
22	2,073	- 5,977
23	2,007	- 6,043
24	1,941	- 6,109
25	1,875	- 6,175
26	1,809	- 6,241
27	1,743	- 6,307
28	1,677	- 6,373
29	1,611	- 6,439
30	1,545	- 6,505
31	1,479	- 6,571
32	- 2,112	- 2,112

- 9.3. Produktionens overensstemmelse, når der ikke foreligger statistiske data fra fabrikanten, eller når de er utilstrækkelige
- 9.3.1. I dette afsnit beskrives den procedure, som skal benyttes ved kontrol af CO₂-overensstemmelsen med produktionsforskrifterne, når fabrikantens bevis på produktionsstandardafvigelsen er utilfresstillende eller ikke foreligger.
- 9.3.2. Med udtagning af mindst tre stikprøver udføres prøveudtagningsproceduren således, at sandsynligheden for, at et parti kan bestå prøven med en fejlprocent på 40 er 0,95 (producentens risiko = 5 %), mens sandsynligheden for, at et parti godkendes med en fejlprocent på 65 er 0,1 (forbrugerens risiko = 10 %).
- 9.3.3. Den målte CO₂-værdi betragtes som den logaritmiske normalfordeling og omformes først ved at bestemme den naturlige logaritme. m_0 og m angiver henholdsvis den minimale og maksimale stikprøvestørrelse ($m_0 = 3$ og $m = 32$) og n angiver det pågældende antal stikprøver.
- 9.3.4. Hvis den naturlige logaritme til de målte værdier i serien $x_1, x_2, \dots, x_j$ og L er den naturlige logaritme til typegodkendelsesværdien for CO₂, bestemmes:

$$d_j = x_j - L$$

$$\bar{d}_n = \frac{1}{n} \sum_{j=1}^n d_j$$

et

$$V_n^2 = \frac{1}{n} \sum_{j=1}^n (d_j - \bar{d}_n)^2$$

- 9.3.5. Tabel I/—/9.3.5 viser værdierne for antal beståede (A_n) og ikke-beståede (B_n) i forhold til det pågældende antal stikprøver. Prøvestatistikken er forholdet $\bar{d}_n / V_n$ og benyttes på følgende måde til bestemmelse af, om serien har bestået prøven eller ikke:

for $m_0 \leq n \leq m$:

- serien er bestået, hvis $\bar{d}_n / V_n \leq A_n$
- serien har ikke bestået, hvis $\bar{d}_n / V_n \geq B_n$
- endnu en måling foretages, hvis $A_n < \bar{d}_n / V_n < B_n$.

9.3.6. Bemærkninger

Følgende rekursive formler er nyttige ved beregning af prøvestatistikens successive værdier:

$$\bar{d}_n = \left(1 - \frac{1}{n}\right) \bar{d}_{n-1} - 1 + \frac{1}{n} d_n$$

$$V_n^2 = \left(1 - \frac{1}{n}\right) V_{n-1}^2 - 1 + \frac{(\bar{d}_n - d_n)^2}{n-1}$$

$$(n = 2, 3, \dots; \bar{d}_1 = d_1; V_1 = 0)$$

TABEL I/—/9.3.5

Stikprøvestørrelse (kumulativt antal afprøvede køretøjer) n	Antal beståede A_n	Antal ikke-beståede B_n
(a)	(b)	(c)
3	— 0,80381	16,64743
4	— 0,76339	7,68627
5	— 0,72982	4,67136
6	— 0,69962	3,25573
7	— 0,67129	2,45431
8	— 0,64406	1,94369
9	— 0,6175	1,59105
10	— 0,59135	1,33295
11	— 0,56542	1,13566
12	— 0,5396	0,9797
13	— 0,51379	0,85307
14	— 0,48791	0,74801
15	— 0,46191	0,65928
16	— 0,43573	0,58321
17	— 0,40933	0,51718
18	— 0,38266	0,45922
19	— 0,3557	0,40788
20	— 0,3284	0,36203
21	— 0,30072	0,32078
22	— 0,27263	0,28343
23	— 0,2441	0,24943
24	— 0,21509	0,21831
25	— 0,18557	0,1897
26	— 0,1555	0,16328
27	— 0,12483	0,1388
28	— 0,09354	0,11603
29	— 0,06159	0,0948
30	— 0,02892	0,07493
31	— 0,00449	0,05629
32	— 0,03876	0,03876

10. SÆRLIGE BESTEMMELSER

- 10.1. Køretøjer med særligt brændstofudnyttende teknologier, som eventuelt præsenteres i fremtiden, kan underkastes supplerende afprøvningsprogrammer. Udarbejdelse af sådanne programmer finder sted på et senere stadium, men kan forlanges af fabrikanten, for at den pågældende løsnings fordele kan påvises.

11. UDVIDELSE AF TYPEGODKENDELSEN

- 11.1. Hvis de CO₂-emissioner, der måles af den tekniske tjeneste, ikke overskrider typegodkendelsesværdien med mere end 4 %, kan typegodkendelsen udvides for køretøjer af samme type eller udvides til en anden type, som adskiller sig med hensyn til følgende af specifikationerne i bilag II:

- 11.1.1. masse
- 11.1.2. tilladt totalmasse
- 11.1.3. karosseritype : sedan-stationcar-coupé
- 11.1.4. total udvekslingsforhold
- 11.1.5. motorudstyr og motortilbehør.

BILAG II**MODEL**

(maksimum format : A4 (210 x 297 mm))

EF-TYPEGODKENDELSESATTEST**MYNDIGHEDERNES STEMPEL**

Meddelelse om

- typegodkendelse (1)
- udvidelse af typegodkendelsen (1)
- afslag på typegodkendelse (1)
- inddragelse af typegodkendelse (1)

af en køretøjstype/komponent/separat teknisk enhed (1) i henhold til direktiv 80/1268/EØF, senest ændret ved direktiv 93/116/EF.

Typegodkendelsesnummer :

Årsag til udvidelsen :

Afsnit I

- 0.1. Fabriksmærke (firmabetegnelse)
- 0.2. Type og handelsbetegnelse(r)
- 0.3. Typeidentificeringsmærke, hvis et sådant er anbragt på køretøjet/komponenten/den særskilte tekniske enhed (1) (2)
- 0.3.1. Mærkets anbringelsessted
- 0.4. Køretøjets klasse (3)
- 0.5. Fabrikantens navn og adresse
- 0.6. EØF-typegodkendelsesmærkets anbringelsesmåde og anbringelsessted på eventuelle komponenter og separate tekniske enheder
- 0.7. Samlefabrikkens (-fabrikernes) adresse

Sektion II

1. (Eventuelle) supplerende oplysninger : se tillæg
2. Teknisk tjeneste, der foretager afprøvningerne
3. Afprøvningsrapportens dato
4. Afprøvningsrapportens nummer
5. (Eventuelle) bemærkninger : se tillæg
6. Sted
7. Dato
8. Underskrift
9. Fortegnelse over indholdet i den informationspakke, som er blevet indsendt til godkendelsesmyndighederne, og som kan fås ved henvendelse, er vedlagt.

Tillæg

til EF-typegodkendelsesattest nr.

for typegodkendelse af et køretøj i henhold til direktiv 80/1268/EØF (CO₂-emissioner og brændstofforbrug),
senest ændret ved direktiv 93/116/EF

1. Supplerende oplysninger
 - 1.1. Køretøjets masse i køreklar stand :
 - 1.2. Totalmasse :
 - 1.3. Karosseritype : sedan, stationcar, coupé (¹)
 - 1.4. Trækkende hjul : for, bag, 4 x 4 (¹)
 - 1.5. Motor :
 - 1.5.1. Slagvolumen :
 - 1.5.2. Brændstoftilførsel : karburator/indsprøjtning (¹)
 - 1.5.3. Brændstof, som anbefales af fabrikanten :
 - 1.5.4. Maksimal effekt : kW ved omdr./min.
 - 1.5.5. Trykladning : ja/nej (¹)
 - 1.5.6. Tænding : diesel/konventionel eller elektronisk tænding (¹)
 - 1.6. Transmission :
 - 1.6.1. Gearkassestype : manuel/automatisk (¹)
 - 1.6.2. Antal udvekslingsforhold :
 - 1.6.3. Totalt udvekslingsforhold (herunder dækkenes omkreds ved kørsel under belastning) : Kørselshastigheder i km/t pr. 1 000 omdr./min.

1. gear :	4. gear :
2. gear :	5. gear :
3. gear :	overgear :
 - 1.6.4. Endeligt udvekslingsforhold :
 - 1.6.5. Dæk :

Type :	Mål :
Omkreds ved kørsel under belastning :	
- 1.7. Prøveresultater
 - 1.7.1. CO₂-emission : g/km
 - 1.7.2. Brændstofforbrug :
 - 1.7.2.1. Brændstofforbrug (kørsel i byområder) : l/100 km
 - 1.7.2.2. Brændstofforbrug (kørsel uden for byområder) : l/100 km
 - 1.7.2.3. Brændstofforbrug (begge dele) : l/100 km
2. Bemærkninger :

(¹) Det ikke-relevante overstreges.

(²) Indeholder typeidentificeringsmærket tegn, som ikke er nødvendige for beskrivelsen af den type køretøj, komponent eller separat teknisk enhed, typegodkendelsesattesten gælder, erstattes disse tegn i dokumenterne med symbolet "²" (f. eks. ABC ? ? 123 ? ?).

(³) Ifølge definitionen i direktiv 70/156/EØF, bilag II A.

KOMMISSIONENS TOLVTE DIREKTIV 93/117/EF

af 17. december 1993

om fastsættelse af fællesskabsanalysemetoder til den officielle kontrol med foderstoffer

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det
Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv 70/373/EØF af 20.
juli 1970 om indførelse af fællesskabsprøveudtagnings-
måder og -analysemetoder for så vidt angår den officielle
kontrol med foderstoffer⁽¹⁾, senest ændret ved forordning
(EØF) nr. 3768/85⁽²⁾, særlig artikel 2, og

ud fra følgende betragtninger:

Ved direktiv 90/373/EØF er det fastsat, at den officielle
kontrol med foderstoffer til konstatering af, om de betin-
gelser, der er fastsat på grundlag af administrativt eller ved
lov fastsatte bestemmelser om foderstoffernes beskaf-
fenhed og sammensætning er opfyldt, foretages efter
fællesskabsprøveudtagningsmåder og -analysemetoder;

for at det kan kontrolleres, om betingelserne for at
anvende robenidin og methylbenzoquat i foderstoffer
overholdes, bør der fastsættes en fællesskabsanalysemetode
for dette tilsætningsstof;

de i dette direktiv fastsatte foranstaltninger er i overens-
stemmelse med udtalelse fra Den Stående Foderstofko-
mité —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Medlemsstaterne foreskriver, at analyserne i forbindelse
med den officielle kontrol af foderstoffer, for så vidt angår

deres indhold af robenidin og methylbenzoquat, skal fore-
tages efter den metode, der er beskrevet i bilaget.

Artikel 2

Medlemsstaterne sætter senest den 30. november 1994 de
nødvendige ved lov eller administrativt fastsatte bestem-
melser i kraft for at efterkomme bestemmelserne i dette
direktiv. De underretter straks Kommissionen herom.

Når medlemsstaterne vedtager disse bestemmelser,
henvises der deri til dette direktiv, eller de ledsages ved
offentliggørelsen af en sådan henvisning. De nærmere
regler for denne henvisning fastsættes af medlemsstaterne.

Artikel 3

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Dette direktiv træder i kraft på tredjedagen for dets offent-
liggørelse i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. december 1993.

På Kommissionens vegne

René STEICHEN

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 170 af 3. 8. 1970, s. 2.

⁽²⁾ EFT nr. L 362 af 31. 12. 1985, s. 8.

BILAG

1. BESTEMMELSE AF ROBENIDIN

1,3-Bis((4-chlorobenzyliden)amino) guanidinhydrochlorid

1. Formål og anvendelsesområde

Dette er en metode til bestemmelse af robenidin i foderstoffer. Den nedre bestemmelsesgrænse er 5 mg/kg.

2. Princip

Prøven ekstraheres med sur methanol. Ekstraktet tørres, og en aliquot mængde renses i en søjle indeholdende aluminiumoxid. Robenidinet elueres fra søjlen med koncentreret methanol, og rumfanget øges i passende grad ved tilsætning af mobil fase. Indholdet af robenidin bestemmes ved omvendt-fase HPLC ved anvendelse af en UV-detektor.

3. Reagenser

3.1. *Methanol*3.2. *Sur methanol*

4,0 ml saltsyre (P_{20} ca. 1,18 g/ml) overføres til en 500 ml målekolbe, hvorefter der fyldes op til mærket med methanol (3.1) og blandes. Denne opløsning tilberedes umiddelbart før brug.

3.3. *Acetonitril, HPLC-kvalitet*3.4. *Molekularsieve*

Type 3A, 8-12 mesh (1,6-2,5 mm kugler, krystallinsk aluminiumsilikat, porediameter 0,3 nm).

3.5. *Aluminiumoxid: sur, aktivitetsgrad I før søjlekromatografi*

100 g aluminiumoxid overføres til en egnet beholder, og der tilsættes 2,0 ml vand. Beholderen tilproppes og omrystes i ca. 20 minutter. Væsken opbevares i en godt tilproppet beholder.

3.6. *Kaliumhydrogenphosphatopløsning, $c = 0,025 \text{ mol/l}$*

3,40 g kaliumdihydrogenphosphat opløses i vand (HPLC-kvalitet) i en 1 000 ml målekolbe, hvorefter der fyldes op til mærket og blandes.

3.7. *Dinatriumhydrogenphosphatopløsning, $c = 0,025 \text{ mol/l}$*

3,55 g vandfri (eller 4,45 dihydrat eller 8,95 g dodecahydrat) dinatriumhydrogenphosphat opløses i vand (HPLC-kvalitet) i en 1 000 ml målekolbe, hvorefter der fyldes op til mærket og blandes.

3.8. *HPLC mobil fase*

Følgende reagenser blandes:

650 ml acetonitril (3.3)

250 ml vand (HPLC-kvalitet)

50 ml kaliumdihydrogenphosphatopløsning (3.6)

50 ml dinatriumhydrogenphosphatopløsning (3.7)

Der filtreres gennem et 0,22 μm filter (4.6), og opløsningen udluftes (f.eks. ved ultralydsbehandling i ti minutter).

3.9. *Standard*

Ren robenidin: 1,3-Bis((4-chlorobenzyliden)amino)guanidinhydrochlorid E 758

3.9.1. Robenidinstamopløsning : 300 µg/ml

Med en nøjagtighed på 0,1 mg afvejes 30 mg robenidinstandard (3.9) og opløses i syret methanol (3.2) i en 100 ml målekolbe, hvorefter der fyldes op til mærket med samme opløsning og blandes. Kolben omvikles med aluminiumfolie og opbevares i mørke.

3.9.2. Robenidinstandardopløsning : 12 µg/ml

10,0 ml af stamopløsningen (3.9.1) overføres til en 250 ml målekolbe, hvorefter der fyldes til mærket med mobil fase (3.8) og blandes. Kolben omvikles med aluminiumfolie og opbevares i mørke.

3.9.3. Kalibreringsopløsninger

Til en række 50 ml målekolber overføres henholdsvis 5,0, 10,0, 15,0, 20,0 og 25,0 ml af standardopløsningen (3.9.2). Der fyldes op til mærket med mobil fase (3.8) og blandes. Disse opløsninger svarer til henholdsvis 1,2, 2,4, 3,6, 4,8 og 6,0 µg/ml robenidin pr. ml. Disse opløsninger tilberedes umiddelbart før brug.

4. Apparatur**4.1. Glassøjle**

Fremstillet af brunt glas og forsynet med stophane og med et rumfang på ca. 150 ml, indvendig diameter 10-15 mm, længde 250 mm.

4.2. Laboratoire «wrist-action» ryster**4.3. Rotationsinddamper****4.4. HPLC-udstyr med UV-detektor med variabel bølgelængde eller diodearraydetektor, som arbejder inden for området 250-400 nm****4.4.1. Væskeskromatografisøjle : 300 mm × 4 mm, C₁₈, 10 µm pakning eller tilsvarende****4.5. Glasfiberfiltrerpapir (Whatman GF/A eller tilsvarende)****4.6. Membranfiltre, 0,22 µm****4.7. Membranfiltre, 0,45 µm****5. Fremgangsmåde**

NB : Robenidin er lysfølsomt. Der bør anvendes brunt glasmateriel ved alle operationer.

5.1. Generelt**5.1.1. En blindprøve analyseres for at kontrollere, at der hverken er robenidin eller andre interfererende stoffer til stede.****5.1.2. Genfindelsen kontrolleres ved at analysere blindprøven (5.1.1), der tilsættes robenidin i en mængde svarende til analyseprøvens indhold. For at tilsætte 60 mg/kg, tilsættes 3,0 ml af stamopløsningen (3.9.1) til en 250 ml konisk kolbe. Opløsningen inddampes til ca. 0,5 ml i en strøm af nitrogen. Tilsæt 15 g af blindprøven, bland og vent ti minutter før der fortsættes med ekstraktion (5.2).**

Fodnote : Til denne metode anvendes en blindprøve, af samme type som analyseprøven, og som ved analyse viser sig ikke at indeholde robenidin.

5.2. Ekstraktion

Med en nøjagtighed på 0,01 g afvejes ca. 15 g af den tilberedte prøve, overføres til en 250 ml konisk kolbe og tilsættes 100,0 ml sur methanol (3.2), hvorefter kolben tilproppes og rystes i en time på shakeren (4.2). Opløsningen filtreres gennem et glasfiberfiltrerpapir (4.5), og hele filtratet opsamles i en 150 ml konisk kolbe. Der tilsættes 7,5 mg molecularsieve (3.4), tilproppes og omrystes i fem minutter. Derefter filtreres omgående gennem et glasfiberfiltrerpapir. Denne opløsning anvendes til oprensningsprocessen (5.3).

5.3. Oprensning

5.3.1. Forberedelse af aluminiumoxid-søjlen

En lille prop af glasuld anbringes i den nederste ende af en glassøjle (4.1) og skubbes helt ned med en glasstang. 11,0 g af den forberedte aluminiumoxid (3.5) afvejes og overføres til søjlen. Man må omhyggeligt passe på at mindske luftens adgang under dette stadium. Der bankes let på søjlens nederste ende for at få aluminiumoxidet til at sætte sig.

5.3.2. Oprensning af prøven

Med pipette overføres 5,0 ml af det under (5.2) forberedte prøveekstrakt til søjlen. Man holder spidsen af pipetten nær søjlevæggen og lader opløsningen absorberes af aluminiumoxidet. Robenidin elueres fra søjlen under anvendelse af 100 ml methanol (3.1) med en gennemstrømningshastighed på 2-3 ml/min., og eluatet opsamles i en 250 ml rundbundet kolbe. Methanoloopløsningen indampes til tørhed under nedsat tryk ved 40 °C ved hjælp af en rotationsinddampner (4.3). Remanensen opløses i 3-4 ml mobil fase (3.8) og overføres kvantitativt til en 10 ml målekolbe. Kolben skylles med flere portioner på 1-2 ml mobil fase, som overføres til målekolben. Der fyldes op til mærket med samme opløsningsmiddel og blandes. En alikvot mængde filtreres gennem et 0,45 µm filter (4.7). Denne opløsning gemmes til HPLC-bestemmelsen (5.4).

5.4. HPLC-bestemmelse

5.4.1. Parametre

Følgende betingelser er vejledende. Andre betingelser kan bruges, såfremt de giver de samme resultater:

HPLC-kolonne (4.4.1)

HPLC mobil fase (3.8)

Flowhastighed: 1,5-2 ml/min.

Detektorbølgelængde: 317 nm

Indjektionsvolumen: 20-50 µl.

Kromatografisystemets stabilitet kontrolleres ved, at der flere gange injiceres kalibreringsopløsning (3.9.3) med 3,6 µg/ml, indtil der er opnået konstante tophøjder og retentionstider.

5.4.2. Kalibreringskurve

Hver kalibreringsopløsning (3.9.3) injiceres flere gange, og højden af toppene (arealerne) for hver koncentration måles. Der plottes en kalibreringskurve ved brug af kalibreringsopløsningernes middeltophøjder eller -arealer som ordinat og de tilsvarende koncentrationer i µg/ml som abscisse.

5.4.3. Prøveopløsning

Prøveekstraktet (5.3.2) injiceres flere gange, idet der benyttes samme mængde som til kalibreringsopløsningerne, og middeltophøjden (arealet) af robenidintoppene bestemmes.

6. Beregning af resultaterne

Ud fra middeltophøjden (arealet) af prøveopløsningens robenidintoppe bestemmes prøveopløsningens koncentration i µg/ml ved benyttelse af kalibreringskurven (5.4.2).

Prøvens indhold af robenidin w (mg/kg) beregnes efter ved følgende formel:

$$w = \frac{c \times 200}{m}$$

hvor:

c = prøveopløsningens robenindinkoncentration i µg/ml

m = prøveportionens masse i gram.

7. Evaluering af resultaterne

7.1. Identitet

Stoffets identitet kan bekræftes ved co-kromatografi eller ved at benytte en diodearraydetektor, hvorved prøveekstraktets og kalibreringsopløsningens (3.9.3) spektre indeholdende 6 µg/ml sammenlignes.

7.1.1. Co-kromatografi

Et prøveekstrakt adderes ved tilsætning af en passende mængde kalibreringsopløsning (3.9.3). Den tilsatte mængde robenidin skal være af samme størrelse som den skønnede mængde robenidin, der er fundet i prøveekstraktet.

Kun højden af robenidintoppen må øges, efter at der er taget hensyn til både den tilsatte mængde og fortyndingen af ekstraktet. Toppens bredde skal, ved den halve højde, ligge inden for $\pm 10\%$ af den oprindelige bredde.

7.1.2. Diodearraydetektion

Resultaterne evalueres efter nedenstående kriterier:

- Den maksimale absorptionsbølgelængde af prøvens og standardens spektre, målt ved toppens spids på kromatogrammet, skal være den samme inden for en margen, der afhænger af detektorsystemets opløsningsevne. Ved diodearraydetektion er den typisk ± 2 nm.
- Mellem 250 og 400 nm må prøvens og standardtoppens spektre målt i toppens spids på kromatogrammet ikke være forskellige for de dele af spektret, der ligger inden for 10-100 % relativ absorptions. Dette kriterium er opfyldt, hvis de samme maksima er til stede, og afvigelsen mellem de to spektre på intet observeret punkt overstiger 15 % af standardstoffets absorptions.
- Mellem 250 og 400 nm må spektrene intet sted på prøveekstraktets top være forskellige fra hinanden i de dele af spektret, der ligger inden for 10-100 % relativ absorptions. Dette kriterium er opfyldt, hvis de samme maksima er til stede, og afvigelsen mellem spektrene på intet observeret punkt overstiger 15 % af spektrets absorptions i spidsen.

Hvis et af disse kriterier ikke er opfyldt, er stoffets tilstedeværelse ikke bekræftet.

7.2. Repeterbarhed

Forskellen mellem resultaterne af to parallelbestemmelser foretaget på samme prøve må ikke overstige 10 % af det højeste resultat for robenidinindhold på over 15 mg/kg.

7.3. Genfindelse

Genfindelsen for den tilsatte blindprøve bør være mindst 85 %.

8. Resultaterne af en ringanalyse

Der blev af EF arrangeret en ringanalyse, hvorved fire prøver af fjerkræ- og kaninfoder i form af mel eller piller blev analyseret af tolv laboratorier. Der blev foretaget en dobbeltanalyse af hver prøve. Resultaterne fremgår af følgende skema:

	Fjerkræ		Kanin	
	Mel	Piller	Mel	Piller
Middel mg/kg	27,0	27,99	43,6	40,1
S_r (mg/kg)	1,46	1,26	1,44	1,66
CV_r (%)	5,4	4,5	3,3	4,1
S_R (mg/kg)	4,36	3,36	4,61	3,91
CV_R (%)	16,1	12,0	10,6	9,7
genf. (%)	90,0	93,3	87,2	80,2

S_r = standardafvigelse for repeterbarhed

CV_r = variationskoefficient for repeterbarhed

S_R = standardafvigelse for reproducerbarhed

CV_R = variationskoefficient for reproducerbarhed.

2. BESTEMMELSE AF METHYLBENZOQUAT

7-benzyloxy-6-butyl-3-methoxycarbonyl-4-quinolon

1. Formål og anvendelsesområde

Dette er en metode til bestemmelse af methylbenzoquat i foderstoffer. Den nedre bestemmelsesgrænse er 1 mg/kg.

2. Princip

Methylbenzoquat ekstraheres fra prøven med en opløsning af methansulfonsyre i methanol. Ekstraktet renses med dichlormethan, ved ionbyttingskromatografi og derefter igen med dichlormethan. Methylbenzoquatindholdet bestemmes ved omvendt-fase HPLC med en UV-detektor.

3. Reagenser

3.1. Dichlormethan

3.2. Methanol, HPLC-kvalitet

3.3. HPLC mobil fase

Blanding af methanol (3.2) og vand (HPLC-kvalitet) 75 + 25 (V + V).

Der filtreres gennem et 0,22 µm filter (4.5), og opløsningen udluftes (f.eks. ved ultralydsbehandling i ti minutter).

3.4. Methansulfonsyreopløsning, $\sigma = 2\%$

20,0 ml methansulfonsyre opløses i methanol (3.2) til 1 000 ml.

3.5. Saltsyreopløsning, $\sigma = 10\%$

100 ml saltsyre (p₂₀ ca. 1,18 g/ml) opløses i vand til 1 000 ml.

3.6. Kationbytterresin Amberlite CG-120 (Na), 100-200 mesh

Resinen forbehandles inden brug: 100 g resin opslemmes med 500 ml saltsyreopløsning (3.5) og opvarmes på en varmeplade til kogning under fortsat omrøring. Man lader opslemningen afkøle og dekanterer syren. Derefter filtreres gennem et filterpapir under vakuum. Resinen vaskes to gange med vand i portioner på 500 ml og derefter med 250 ml methanol (3.2). Resinen skylles med yderligere 250 ml methanol og tørres ved at sende luft gennem filterkagen. Den tørrede resin opbevares i en tilproppet flaske.

3.7. Standard: ren methylbenzoquat (7-benzyloxy-6-butyl-3-methoxycarbonyl-4-quinolon)

3.7.1. Methylbenzoquatstamopløsning, 500 µg/ml

Med en nøjagtighed på 0,1 mg afvejes 50 mg standard (3.7), som opløses i methansulfonsyreopløsning (3.4) i en 100 ml målekolbe, hvorefter der fyldes op til mærket og blandes.

3.7.2. Methylbenzoquatstandardopløsning, 50 µg/ml

5,0 ml af methylbenzoquatstamopløsningen (3.7.1) overføres til en 50 ml målekolbe, hvorefter der fyldes op til mærket med methanol (3.2) og blandes.

3.7.3. Kalibreringsopløsninger

Til en række 25 ml målekolber overføres henholdsvis 1,0, 2,0, 3,0, 4,0 og 5,0 ml methylbenzoquat-standardopløsning (3.7.2). Der fyldes op til mærket med mobil fase (3.3) og blandes. Disse opløsninger har koncentrationer på henholdsvis 2,0, 4,0, 6,0, 8,0 og 10,0 µg methylbenzoquat pr. ml. Disse opløsninger skal tilberedes umiddelbart før brug.

4. Apparat

4.1. Rysteapparat

4.2. Rotationsinddampner

4.3. Glassøjle (250 mm × 15 mm), forsynet med stophane og med en kapacitet på ca. 200 ml

4.4. HPLC-udstyr med en UV-detektor med variabel bølgelængde eller en diodearraydetektor

4.4.1. Væskerkromatografikolonne: 300 mm × 4 mm, C₁₈, 10 µm pakning eller tilsvarende

4.5. Membranfiltre, 0,22 µm

4.6. Membranfiltre, 0,45 µm

5. Fremgangsmåde

5.1. Generelt

5.1.1. En blindprøve analyseres for at kontrollere, at der hverken er methylbenzoquat eller andre interfererende stoffer til stede.

5.1.2. Genfindelsen kontrolleres ved at analysere blindprøven, der tilsættes methylbenzoquat i en mængde svarende til analyseprøvens indhold. For at tilsætte 15 mg/kg, tilsættes 600 µl af stamopløsningen (3.7.1) til en 20 g blindprøve. Bland og vent ti minutter før der fortsættes med ekstraktion (5.2).

Fodnote: Til denne metode anvendes en blindprøve, af samme type som analyseprøven, og som ved analyse viser sig ikke at indeholde methylbenzoquat.

5.2. Ekstraktion

Med en nøjagtighed på 0,01 g afvejes ca. 20 g af den forberedte prøve og overføres til en 250 ml konisk kolbe. Der tilsættes 100,0 ml methanolsulfonsyreopløsning (3.4) og omrystes mekanisk (4.1) i 30 minutter. Opløsningen filtreres gennem filtrerpapir, og filtratet gemmes til væske-væskefordelingen (5.3).

5.3. Væske-væskefordelingen

25,0 ml af det under (5.2) opnåede filtrat overføres til en 500 ml skilletragt indeholdende 100 ml salt-syreopløsning (3.5). Der tilsættes 100 ml dichlormethan (3.1) til tragten og omrystes i et minut. Man lader de to lag få tid til at skilles og aftapper det nederste (dichlormethan) lag i en 500 ml rundbundet kolbe. Ekstraktionen af vandfasen gentages med yderligere to portioner dichlormethan på hver 40 ml, og disse kombineres med det første ekstrakt i den rundbundede kolbe. Dichlormethanekstraktet inddampes til tørhed på rotationsinddampneren (4.2) ved 40 °C under reduceret tryk. Remanensen opløses i 20-25 ml methanol (3.2), hvorefter kolben tilproppes, og hele ekstraktet gemmes til ionbytningskromatografi (5.4).

5.4. Ionbytningskromatografi

5.4.1. Forberedelse af kationsbyttersøjlen

En prop af glasuld anbringes i den nederste ende af en glassøjle (4.3). Der tilberedes en opslemning på 5,0 g af den behandlede kationbytterresin (3.6) med 50 ml saltsyre (3.5), som hældes i glassøjlen, hvorefter man lader den få tid til at sætte sig. Man lader den overskydende syre løbe ud, indtil den står lige over resinoverfladen, og søjlen vaskes med vand, indtil vaskevandet er neutralt over for lakmuspapir. Der overføres 50 ml methanol (3.2) til søjlen, som man lader sive ned til resinoverfladen.

5.4.2. Søjlekromatografi

Det under (5.3) opnåede ekstrakt overføres med en pipette forsigtigt til søjlen. Den rundbundede kolbe skylles med to portioner på 5-10 ml methanol (3.2), og dette overføres til søjlen. Man lader ekstraktet løbe ned til resinoverfladen, og søjlen vaskes med 50 ml methanol, idet man sikrer sig at gennemstrømningshastigheden ikke overstiger 5 ml pr. minut. Den eluerede methanol bortkastes. Methylbenzoquat elueres fra søjlen under anvendelse af 150 ml methansulfonsyreopløsning (3.4), og eluatet fra søjlen opsamles i en 250 ml konisk kolbe.

5.5. *Væske-væskefordeling*

Det under (5.4.2) opnåede eluat overføres til en 1 liter skilletragt. Den koniske kolbe skylles med 5-10 ml methanol (3.2), og skyllevæskerne kombineres med indholdet i skilletragten. Der tilsættes 300 ml saltsyreopløsning (3.5) og 130 ml dichlormethan (3.1) og omrystes i et minut. Man lader de to faser få tid til at skilles og aftapper det nederste (dichlormethan) lag i en 500 ml rundbundet kolbe. Ekstraktionen af vandfasen gentages med yderligere to portioner dichlormethan på hver 70 ml, og disse kombineres med det første ekstrakt i den rundbundede kolbe.

Dichlormethanekstraktet inddampes til tørhed på rotationsinddamperen (4.2) ved 40 °C under reduceret tryk. Remanensen opløses i kolben med ca. 5 ml methanol (3.2), og denne opløsning overføres kvantitativt til en 10 ml målekolbe. Den rundbundede kolbe skylles med yderligere to portioner 1-2 ml methanol, som overføres til målekolben. Der fyldes op til mærket med methanol og blandes. En alikvot mængde filtreres gennem et membranfilter (4.6). Denne opløsning gemmes til HPLC-bestemmelsen (5.6).

5.6. *HPLC-bestemmelse*

5.6.1. Parametre

Følgende betingelser er vejledende. Andre betingelser kan bruges, såfremt de giver de samme resultater.

HPLC-kolonne (4.4.1)

HPCL mobil fase : Blanding af methanol og vand (3.3)

Flowhastighed : 1-1,5 ml/min.

Detektorbølgelængde : 265 nm

Injektionsvolumen 20-50 µl.

Kromatografisystemets stabilitet kontrolleres ved, at der flere gange injiceres kalibreringsopløsning (3.7.3) med 4 µg/ml, indtil der er opnået konstante tophøjder eller arealer og retentionstider.

5.6.2. Kalibreringskurve

Hver kalibreringsopløsning (3.7.3) injiceres flere gange, og højden af toppene (arealerne) for hver koncentration måles. Der plottes en kalibreringskurve ved brug af kalibreringsopløsningernes middeltophøjder eller -arealer som ordinator og de tilsvarende koncentrationer i µg/ml som abscisser.

5.6.3. Prøveopløsning

Prøveekstraktet (5.5) injiceres flere gange, idet der benyttes samme mængde som til kalibreringsopløsningerne, og middeltophøjden (arealet) af methylbenzoquatoppe bestemmes.

6. *Beregning af resultaterne*

Ud fra middeltophøjden (arealet) af prøveopløsningens methylbenzoquatoppe bestemmes prøveopløsningens koncentration i µg/ml ved benyttelse af kalibreringskurven (5.6.2).

Prøvens indhold af methylbenzoquat w (mg/kg) beregnes efter følgende formel :

$$w = \frac{c \times 40}{m}$$

hvor :

c = prøveopløsningens methylbenzoquatkoncentration i µg/ml

m = prøveportionens masse i gram.

7. *Evaluering af resultaterne*

7.1. *Identitet*

Stoffets identitet kan bekræftes ved co-kromatografi eller ved at benytte en diodearraydetektor, hvorved spektrerne af prøveekstraktet og kalibreringsopløsningen (3.7.3) indeholdende 10 µg/ml sammenlignes.

7.1.1. Co-kromatografi

Et prøveekstrakt adderes ved tilsætning af en passende mængde mellemstandardopløsning (3.7.2). Den tilsatte mængde methylbenzoquat skal være af samme størrelse som den skønnede mængde methylbenzoquat i prøveekstraktet.

Kun højden af methylbenzoquattoppen må øges, efter at der er taget hensyn til både den tilsatte mængde og fortyndingen af ekstraktet. Toppens bredde skal, ved den halve højde, ligge inden for $\pm 10\%$ af den oprindelige bredde.

7.1.2. Diodearraydetektion

Resultaterne evalueres efter nedenstående kriterier:

- Den maksimale absorptionsbølgelængde af prøvens og standardens spektre, målt ved toppens spids på kromatogrammet, skal være den samme inden for en margin, der afhænger af detektorsystemets opløsningsevne. Ved diodearraydetektion er den typisk ± 2 nm.
- Mellem 220 og 350 nm må prøvens og standardtoppens spektre målt i toppens spids på kromatogrammet ikke være forskellige for de dele af spektret, der ligger inden for 10-100 % relativ absorptionsbans. Dette kriterium er opfyldt, hvis de samme maksima er til stede, og afvigelsen mellem to spektre på intet observeret punkt overstiger 15 % af standardstoffets absorptionsbans.
- Mellem 220 og 350 nm må spektrene intet sted på prøveekstraktets top være forskellige fra hinanden i de dele af spektret, der ligger inden for 10-100 % relativ absorptionsbans. Dette kriterium er opfyldt, hvis de samme maksima er til stede, og afvigelsen mellem spektrene på intet observeret punkt overstiger 15 % af spektrets absorptionsbans i spidsen.

Hvis et af disse kriterier ikke er opfyldt, er stoffets tilstedeværelse ikke bekræftet.

7.2. Repeterbarhed

Forskellen mellem resultaterne af to parallelbestemmelser foretaget på samme prøve må ikke overstige 10 % af det højeste resultat for methylbenzoquatindhold på mellem 4 og 20 mg/kg.

7.3. Genfindelse

Genfindelsen for den tilsatte mængde i blindprøven bør være mindst 90 %.

8. Resultaterne af en ringanalyse

Fem prøver blev analyseret af ti laboratorier. Der blev foretaget en dobbeltanalyse af hver prøve.

Resultater

	Blind	Mel 1	Piller 1	Mel 2	Piller 2
Middel (mg/kg)					
Fundet niveau	n.d.	4,50	4,50	8,90	8,70
S_r (mg/kg)	—	0,30	0,20	0,60	0,50
CV_r (%)	—	6,70	4,40	6,70	5,70
S_R (mg/kg)	—	0,40	0,50	0,90	1,00
CV_R (%)	—	8,90	11,10	10,10	11,50
genf. (%)	—	92,00	93,00	92,00	89,00

S_r = standardafvigelse for repeterbarhed

CV_r = variationskoefficient for repeterbarhed

S_R = standardafvigelse for reproducerbarhed

CV_R = variationskoefficient for reproducerbarhed.

II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

RÅDET

RÅDETS BESLUTNING

af 30. november 1993

om oprettelse af en EF-databank vedrørende færdselsulykker

(93/704/EF)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 213,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾

og ud fra følgende betragtninger:

Europa-Parlamentet har vedtaget en beslutning om fælles foranstaltninger til nedsættelse af antallet af færdselsulykker ⁽²⁾;

i resolution vedtaget af Rådet og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet den 21. juni 1991, anmodes Kommissionen om at udarbejde og iværksætte et fællesskabsprogram for konkrete foranstaltninger med henblik på at gennemføre nye fælles initiativer og at sammenholde de nationale erfaringer på de forskellige aktions- og forskningsområder i forbindelse med bekæmpelse af færdselsulykker og disses konsekvenser for ofrene ⁽³⁾;

oprettelsen af en EF-databank vedrørende færdselsulykker er et af de prioriterede tiltag, der foreslås af arbejdsgruppen på højt plan bestående af regeringsrepræsentanter fra medlemsstaterne;

i Kommissionens hvidbog om den fælles transportpolitik fremtidige udvikling og i dens meddelelse om et handlingsprogram vedrørende færdselssikkerhed gør Kommissionen sig til talsmand for, at der — på baggrund af de betydelige forskelle, der er mellem færdselssikkerhedsniveauet i de enkelte medlemsstater — på dette område

først og fremmest bør sættes på at fremme udvekslingen af oplysninger og erfaringer gennem oprettelse af en EF-databank;

medlemsstaterne indsamler oplysninger om de færdselsulykker, der indtræffer på deres område, og indlæser disse oplysninger i edb-registre; der findes dog for øjeblikket ikke nogen fælles databank, der gør det muligt at få adgang til disse forskellige registre og udnytte de indsamlede data;

ved hjælp af en databank, der oprettes og forvaltes på fællesskabsplan, er det muligt at indkredse og kvantificere problemerne, vurdere effektiviteten af de trufne foranstaltninger og fastslå relevansen af en given fællesskabsindsats;

oprettelsen og forvaltningen af en sådan databank kan ikke gennemføres af medlemsstaterne hver for sig; i henhold til nærhedsprincippet bør Fællesskabet kun handle, for så vidt som det er nødvendigt for at sikre dels samling af oplysningerne i medlemsstaternes statistiske registre, dels en snæver samordning mellem medlemsstaterne med det sigte at få en EF-databank til at fungere på tilfredsstillende måde;

der bør fastlægges metoder med henblik på overførsel til Kommissionen af de eksisterende statistiske data i medlemsstaterne, bl.a. skal det fastsættes, med hvilke tidsintervaller og tidsfrister og på hvilken måde dataene skal indsendes;

analysen af færdselssikkerhedsproblemerne bør først og fremmest være centreret om ulykker med personskader, medens der ses bort fra ulykker alene med materielle skader; til gengæld er oplysninger til identificering af personer unødvendige for en sådan analyse;

⁽¹⁾ EFT nr. C 225 af 20. 8. 1993, s. 6.

⁽²⁾ EFT nr. C 68 af 24. 3. 1986, s. 35.

⁽³⁾ EFT nr. C 178 af 9. 7. 1991, s. 1.

Kommissionen bør træffe foranstaltninger til beskyttelse af de statistiske oplysninger, der skal behandles med fortrolighed —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

1. Medlemsstaterne udarbejder statistikker over de færdselsulykker med personskafe, der finder sted på deres respektive områder.
2. I denne beslutning forstås ved »færdselsulykker med personskafe« ethvert sammenstød, som involverer mindst et køretøj i bevægelse, der kører på en offentlig vej, der normalt er åben for trafik, og som medfører, at en eller flere trafikanter såres og/eller dræbes.

Artikel 2

1. De data på årsbasis om færdselsulykker med personskafe, der er indeholdt i de mest centraliserede eksisterende edb-registre, meddeles i De Europæiske Fællesskabers Statistiske Kontor, i det følgende benævnt »Eurostat«, af medlemsstaterne i form af statistiske enheder. I denne beslutning forstås ved »statistisk enhed« en færdselsulykke med personskafe.
2. De i stk. 1 nævnte data meddeles for første gang inden den 31. marts 1994 for årene 1991 og 1992 og derefter senest ni måneder efter det pågældende referencårs udgang.
3. I tilfælde af, at de i stk. 1 nævnte data omfatter fortrolige statistiske oplysninger i henhold til de nationale bestemmelser, fremsendes de også til Eurostat, der behandler dem i overensstemmelse med forordning (Euratom, EØF) nr. 1588/90⁽¹⁾.
4. Kommissionen fastsætter efter proceduren i artikel 5, hvilke elementer der ikke skal indgå i de fremsendte registre.

Artikel 3

1. Fremsendelsen af data sker så vidt muligt på en databærer, hvis art og format foreslås af Kommissionen.
2. Hvis medlemsstaterne foretager rettelser i de statistiske data efter fremsendelsen af edb-registret til Eurostat, sender de en fuldstændig genpart af det således ajourførte register til Eurostat.
3. De medlemsstater, der ønsker at ændre deres registers form eller indhold, underretter forud Kommissionen. Hvis medlemsstaterne er nødt til at ændre de registre, de

allerede har sendt til Eurostat, fremsender de nye versioner heraf til Eurostat.

4. Hver medlemsstat er ansvarlig for kvaliteten af de statistiske data, den fremsender.
5. Kommissionen er ansvarlig for behandlingen af de modtagne data.

Artikel 4

1. Kommissionen er ansvarlig for spredningen af de modtagne data. Den fastlægger efter proceduren i artikel 5 betingelserne for adgang til de af Kommissionen centraliserede statistikker over færdselsulykker med personskafe, hvilken offentliggørelse der eventuelt skal foretages, samt alle relevante detaljer med henblik på, at EF-data-banken med disse statistikker kan fungere på tilfredsstillende måde.

2. Kommissionen undersøger sammen med medlemsstaterne de metodologiske og tekniske problemer, der måtte opstå ved udarbejdelsen og fremsendelsen af statistikkerne og i forbindelse med indsamlingsmetoden, med henblik på at finde frem til løsninger, der gør det muligt gradvis at gøre medlemsstaternes data så kohærente og sammenlignelige som muligt.

På grundlag af denne undersøgelse forelægger Kommissionen i givet fald passende forslag for Rådet.

Artikel 5

1. Når der henvises til proceduren i denne artikel, bistås Kommissionen af det udvalg for det statistiske program, der er nedsat ved afgørelse 89/382/EØF, Euratom⁽²⁾.
2. Kommissionens repræsentant forelægger udvalget et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Udvalget afgiver en udtalelse om dette udkast inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyntagen til de pågældende spørgsmåls hastende karakter, i givet fald ved afstemning.

Udtalelsen optages i mødeprotokollen; derudover har hver medlemsstat ret til at anmode om, at dens holdning indføres i mødeprotokollen.

Kommissionen tager størst muligt hensyn til udvalgets udtalelse. Den underretter udvalget om, hvorledes den har taget hensyn til dets udtalelse.

Artikel 6

Tre år efter denne beslutnings iværksættelse forelægger Kommissionen Rådet:

⁽¹⁾ EFT nr. L 151 af 15. 6. 1990, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 181 af 28. 6. 1989, s. 47.

- a) en evalueringsrapport om resultaterne af gennemførelsen af de i artikel 2, 3 og 4 omhandlede foranstaltninger, herunder hensigtsmæssigheden af at videreføre disse foranstaltninger.

- b) de konklusioner, der kan drages af denne rapport med hensyn til eventuel videreførelse af den i denne beslutning omhandlede foranstaltning.

Artikel 7

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne,

Udfærdiget i Bruxelles, den 30. november 1993.

På Rådets vegne

G. COËME

Formand